

**Plenul Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul
Superior al Magistraturii**

HOTĂRÂRE

cu privire la contestația împotriva hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr.
2 al Colegiului disciplinar nr. 192/9 din 12 decembrie 2025

**20 martie 2026
Nr.17/5**

mun. Chișinău

**Plenul Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, în
componența:**

Președintele ședinței:

Membrii:

Lucia Bagrin

Valentina Stratulat

Lilia Potînga

Sergiu Beșliu

examinând în ședință închisă contestația depusă de Ion Ciobanu împotriva Hotărârii nr. 192/9 din 12 decembrie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar, asupra acțiunilor judecătorilor Oxana Robu, Olga Cojocaru, Vladislav Schibin, Alexandru Spoială, Denis Băbălău și Igor Chiroșca de la Curtea de Apel Centru,

C O N S T A T Ă :

ARGUMENTELE SESIZĂRII:

1. La 30 aprilie 2025 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea cet. Ciobanu Ion privind preținsele acțiuni ilegale ale judecătorilor din cadrul Curții de Apel Centru, Robu Oxana, Cojocaru Olga, Schibin Vladislav, precum și Spoială Alexandru, Băbălău Denis și Chiroșca Igor la examinarea în ordine de recurs a cauzelor contravenționale în privința sa.

În redare succintă, autorul sesizării menționează că, expediază inclusiv în adresa Consiliului Superior al Magistraturii două decizii a Colegiului penal al Curții de Apel Centru, ambele fiind din 12 februarie 2025. Se precizează că aceste acte judecătorești au legătură între ele, deoarece autorul este contravenient în ambele cauze, iar victime sunt XXX XXX și XXX XXX, tot ei fiind și martori.

Decizia în cauza nr. 4-22012141-02-4r-29112023 a fost adoptată în urma examinării recursului lui Ciobanu Ion împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 iulie 2023 (magistrat Chistol Djeta), iar decizia în cauza nr. 4-23127024-02-4r-28122023 a fost adoptată în urma examinării recursului împotriva hotărârii aceleiași instanțe doar că emisă la 28 noiembrie 2023 de către magistrata Postolachi Tatiana. Aceste decizii ale Colegiului penal a Curții de Apel Centru sunt nelegitime și pasibile casării, deoarece au fost adoptate prin influență din exterior și anume a magistraților Stratan Sergiu, Postolachi Tatiana și Chistol Djeta, care intenționat și nelegitim au respins contestațiile asupra proceselor-verbale întocmite de către agenții constataatori.

Decizia Curții de Apel Centru prin care a fost respins recursul asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 iulie 2023 (judecător Chistol Djeta) este nelegitimă. Autorul consideră că, Colegiul penal al Curții de Apel Centru în componența magistraților Robu Oxana, Cojocari Olga și Schibin Vladislav intenționat au refuzat să ia în considerare argumentele din recurs și indicațiile Colegiului penal al Curții de Apel din 19 octombrie 2022, care a anulat ca ilegală hotărârea Judecătoarei Buiucani din 19 aprilie 2022, emisă de către magistratul Stratan Sergiu, prin care s-a respins contestația la procesul verbal în cauza contravențională în privința lui Ciobanu Ion în baza art. 170 pct.1 Cod contravențional.

În această soluție Curtea de Apel a menționat caracterul întemeiat al recursului, urmând a

fi admis, deoarece materialele cauzei au fost falsificate de poliție cu participarea lui Soloviov și martorului Miftahov, procesul-verbal cu privire la contravenție fiind nul și că, în ședința judecătorească judecătorul Stratan Sergiu a declarat că intenționat va respinge contestația.

Mai completează autorul că, Curtea de Apel în acest caz a indicat că instanța de fond în procesul examinării contestației n-a asigurat un proces echitabil și obiectiv, iar în hotărâre nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor, încălcând dreptul contravenientului la apărare.

Conchide autorul că, deoarece această soluție a Curții de Apel nu este anulată, aceasta este obligatorie pentru toate instanțele, inclusiv și cele judecătorești. Corespunzător, Colegiul penal al Curții de Apel Centru prin decizia din 12 februarie 2025 nu era în drept să respingă recursul lui Ciobanu Ion, deoarece argumentele au fost aceleași ca și în cazul contestației hotărârii adoptate de către magistratul Stratan Sergiu.

Prin urmare, deduce autorul că, această soluție a Curții de Apel (din 12.02.2025) este nelegitimă din aceleași motive, adică a fost adoptată sub influența magistraților instanței de fond, Stratan Sergiu, Postolachi Tatiana și Chistol Djeta. Acest fapt se confirmă și prin circumstanța că, ambele recursuri au fost stabilite pentru examinare în aceeași zi, la 12 februarie 2025, fiind respinse nelegitim.

Mai opinează autorul că, influența necorespunzătoare a magistrei Chistol Djeta se confirmă și prin faptul că, după contestarea cu recurs a cauzei acesta 4 luni a reținut recursul în loc de 3 zile cu scopul ca și Postolachi Tatiana să aibă posibilitatea să adopte hotărârea necesară.

Autorul relatează că, examinarea a fost formală și s-a concluzionat eronat că, s-a comis contravenția de la art. 70 pct. 1 și nu pct. 2 Cod Contravențional, fiind luată hotărârea menținerii procesului-verbal cu privire la contravenție.

În continuare, Ciobanu Ion menționează că, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, format din magistrații Spoială Alexandru, Chiroșca Igor și Băbălău Denis a refuzat să-și expună părerea asupra argumentelor din recursul său și contestație, succesiv autorul prezentând aceste argumente.

Mai deduce autorul că, judecătorul Stratan Sergiu nu întâmplător a examinat cauzele contravenționale inițiate de către XXX XXX . și crede că acest magistrat, în scop de răzbunare, a decis influențarea soluționării definitive a acestor decizii luând sub control personal examinarea acestor cauze.

Consideră autorul că, dosarele contravenționale în privința sa sunt executate la comandă. În continuare, Ciobanu Ion se adresează Procurorului General cu mențiunea adresării sale de perspectivă la CtEDO și solicită suport pentru a înainta Curții Supreme de Justiție un protest privind anularea deciziilor nelegitime în privința sa din 12 februarie 2025, dar și a hotărârilor Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani cu încetarea proceselor contravenționale; tragerea la răspundere a colaboratorilor de poliție; tragerea la răspundere a judecătorilor Curții de Apel Centru care au respins recursurile sale sub influență, precum și examinarea activității lui XXX XXX .

Solicită tragerea la răspundere disciplinară a magistraților vizați în sesizare în baza art. 4 alin. (1) din Legea (nr. 178 din 25 iulie 2014) cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

POZIȚIA INSPECȚIEI JUDICIARE:

Examinând temeiurile expuse în sesizare pentru tragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Oxana Robu, Olga Cojocar, Vladislav Schibin, Alexandru Spoială, Denis Băbălău și Igor Chiroșca de la Curtea de Apel Centru, prin prisma normelor legale aplicabile, Inspekția judiciară, prin decizia sa nr.479s-713p/m din 09 iunie 2025 a respins ca neîntemeată sesizarea înaintată de cet. Ion Ciobanu.

Pentru a decide astfel, inspekția judiciară a stabilit că autorul sesizării indică ca temei pentru tragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Oxana Robu, Olga Cojocar, Vladislav Schibin, Alexandru Spoială, Denis Băbălău și Igor Chiroșca de la Curtea de Apel Centru, prevederile alin. (1), (2) ale art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014.

În rezultatul verificărilor realizate, ținând cont de datele Programului integrat de gestionare

a dosarelor (PIGD), Portalului național al instanțelor judecătorești (PNIJ), dar și opina judecătorului, Inspekția judiciară a stabilit următoarele:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 iulie 2023 s-a respins ca neîntemeiată contestația lui Ciobanu Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI05460750 din 18 ianuarie 2022 în baza art. 70 alin. (1) Cod contravențional și împotriva deciziei de sancționare din aceeași zi, prin care contravenientului i s-a aplicat sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 48 unități convenționale, ceea ce constituie 2 400 lei.

Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 iulie 2023, fiind contestată cu recurs, la 18 iulie 2024 în cadrul Curții de Apel Chișinău cauza, prin intermediul PIGD a fost repartizată în mod automat-aleatoriu spre examinare judecătorului Schibin Vladislav, care urma s-o examineze în completul judecătoresc, format suplimentar din Cojocaru Olga și Robu Oxana.

În instanța de recurs cauzei i s-a atribuit numărul de evidență electronică 4-22012141-02-4r-29112023. Ulterior examinării cauzei, prin decizia Curții de Apel Centru din 12 februarie 2025 s-a decis respingerea ca nefondat a recursului lui Ciobanu Ion cu menținerea fără modificări hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 iulie 2023. La adoptarea soluției instanța de recurs a reieșit din materialul probator acumulat, concluzionând că, Ciobanu Ion în calitate de contravenient corect a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției stabilite la art. 70 alin. (1) Cod contravențional, adică răspândirea cu bună-știință a unor informații mincinoase care defăimează o altă persoană.

Totodată, Colegiul în actul judecătoresc a menționat că, nu poate reține vârsta înaintată a contravenientului ca motiv care ar exclude fapta, aceasta nefiind un criteriu obiectiv care să combată constatarea agentului constatat și să excludă răspunderea contravențională.

Subsecvent, instanța de recurs n-a putut reține argumentul recurentului, precum că procesele-verbale de audiere a martorilor au fost falsificate, martorii respectivi fiind audiați în ședința judecătorească.

Suplimentar, în proces de verificare s-a stabilit că o altă cauză contravențională, intentată în privința autorului sesizării (Ciobanu Ion) a fost examinată și soluționată de către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani la 28 noiembrie 2023 Judecător Postolachi Tatiana.

Corespunzător, prin hotărârea instanței a fost respinsă contestația lui Ciobanu Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI05993797 din 10 august 2023 și decizia cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale din aceeași zi în baza art. 70 alin. (2) Cod contravențional. Corespunzător, actele întocmite de către agentul constatat au fost lăsate fără modificări.

Ulterior contestării soluției instanței de fond (din 28.11.2023), la 28 iunie 2024 în cadrul Curții de Apel Chișinău cauza, prin intermediul PIGD a fost repartizată în mod automat-aleatoriu spre examinare judecătorului Băbălău Denis, care urma s-o examineze în completul judecătoresc, format suplimentar din Chiroșca Igor și Spoială Alexandru.

În instanța de recurs cauzei i s-a atribuit numărul de evidență electronică 4-23127024-02-4r-28122023. Ulterior examinării cauzei în ordine de recurs, prin decizia Curții de Apel Centru din 12 februarie 2025 s-a respins ca neîntemeiat recursul contravenientului Ciobanu Ion cu menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 noiembrie 2023 fără modificări.

La adoptarea soluției instanța de recurs a reieșit din circumstanța că dezacordul recurentului cu soluția instanței de fond este formal și nu poate constitui temei de casare a acesteia, totodată, menționându-se că anumite argumente suplimentare celor examinate în fond recurentul n-a prezentat.

În rezultatul verificării faptelor invocate în sesizare, inspectorul-judecător a reținut că în acțiunile/inacțiunile magistraților vizați, nu se întrunesc elementele constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014. Or, prin probele administrate în procesul verificării prealabile nu s-a confirmat latura obiectivă și subiectivă a abaterilor disciplinare prevăzute la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 178 și nici caracterul intenționat sau neglijența gravă în acțiunile judecătorului nu au fost constatate.

Inspekția Judiciară a menționat că, relevante speței sunt și statuările Recomandării

CM/REC (2010) 12: „68. Nu poate fi antrenată răspunderea penală a unui judecător pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluare a probelor, cu excepția cazurilor de rea-credință ...Judecătorii nu trebuie să fie responsabili personal în cazul în care decizia lor este infirmată sau modificată într-o cale de atac.”

Concluzia care se impune în baza standardelor europene privind independența judecătorilor este că procesul de judecare a cauzei nu este și niciodată nu a fost o activitate pur mecanică. Din acest motiv, standardele europene cu privire la justiție protejează dreptul și obligația fiecărui judecător, indiferent de nivelul ierarhiei instanței judecătorești, de a-și exercita funcțiile de judecare a cauzelor liber de orice imixtiune, fie externă sau internă.

Aspectul non-mecanic de judecare a cauzei presupune faptul că răspunderea individuală pentru exercitarea funcțiilor judiciare nu trebuie să depindă doar de soluția pronunțată pe această cauză în instanța superioară. Răspunderea ar trebui să fie legată mai cu seamă doar de respectarea de către judecător a standardelor de conduită profesională, etică și respectarea procedurilor legale. Simplul fapt că o hotărâre judecătorească este anulată în instanța superioară nu înseamnă că judecătorul din instanța inferioară a încălcat standardele profesionale sau a încălcat legea.

Analizând circumstanțele factice invocate de autorul sesizării, prevederile și jurisprudența menționată supra, Inspekția judiciară a stabilit că, nu pot fi reținute alegațiile autorului sesizării precum că judecătorii au încălcat prevederile Legii. Or, interpretarea normelor de drept și coroborarea probelor administrate reprezintă elemente ale raționamentului logico-juridic. Interpretarea normelor este o operațiune rațională și logică de determinare a înțelesului și conținutului acestora, iar coroborarea probelor reprezintă un proces intelectual de evaluare a acestora, în urma căruia judecătorul stabilește situația de fapt ce urmează să o încadreze în drept. În plus, este oportun de a evidenția că, la judecarea cauzei din procedura sa, judecătorul trebuie să decidă liber, fără nicio influență, presiune sau amenințare, iar opinia pe care și-o formează nu poate fi cenzurată de nici o parte în proces.

Din cele relatate în rezultatul verificării sesizării, prin probe administrate s-a constatat cu certitudine că, faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare pretinse, reglementate prin art.4 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, astfel constituie temei pentru respingerea sesizării ca neîntemeiate.

Nefiind de acord cu decizia Inspekției Judiciare nr. 479s - 713 p/m din 9 iunie 2025, emise pe marginea sesizării depuse la 30 aprilie 2025, asupra acțiunilor judecătorilor Oxana Robu, Olga Cojocar, Vladislav Schibin, Alexandru Spoială, Denis Băbălău și Igor Chiroșca de la Curtea de Apel Centru, petiționarul Ion Ciobanii a contestat-o, solicitând anularea deciziei Inspekției judiciare, constatarea abaterilor disciplinare și aplicarea în privința judecătorilor a sancțiunii disciplinare.

POZIȚIA COMPLETULUI DE EXAMINARE A CONTESTAȚIILOR NR. 1 AL COLEGIULUI DISCIPLINAR:

Împotriva deciziei Inspekției judiciare nr. 479s - 713 p/m din 9 iunie 2025, petiționarul Ion Ciobaniu a declarat contestație, manifestându-și dezacordul cu decizia data.

Prin hotărîrea Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar nr. 192/9 din 12 decembrie 2025 s-a **respins** ca fiind neîntemeiată contestația depusă de Ion Ciobanu împotriva Deciziei Inspekției judiciare nr. 479s- 713p/m din 09 iunie 2025, emise pe marginea sesizării din 30 aprilie 2025 în privința acțiunilor judecătorilor Oxana Robu, Olga Cojocar, Vladislav Schibin, Alexandru Spoială, Denis Băbălău și Igor Chiroșca de la Curtea de Apel Centru.

Completul a reținut că Inspekția Judiciară a examinat sesizarea într-un mod complet și obiectiv, apreciind corect circumstanțele de fapt și cadrul normativ aplicabil, fără a identifica elementele constitutive ale vreunei abateri disciplinare imputabile judecătorilor Oxana Robu, Olga Cojocar, Vladislav Schibin, Alexandru Spoială, Denis Băbălău și Igor Chiroșca de la Curtea de Apel Centru.

În esență, Completul de examinare a contestațiilor a constatat că doar instanțele

judecătorești ierarhic superioare pot verifica legalitatea și temeinicia hotărârilor, nu organele disciplinare. Judecătorul trebuie să fie independent, liber de influențe și să decidă pe baza legii și a propriei convingeri, iar soluțiile sale pot fi contestate doar prin căile de atac, nu prin proceduri disciplinare.

Răspunderea disciplinară intervine doar dacă se dovedește rea-credință sau neglijență gravă, ceea ce în speță nu există. Simplul dezacord cu soluția judecătorului nu constituie abatere disciplinară și nici încălcare a drepturilor.

Totodată Completul de examinare a contestațiilor a subliniat că contestația depusă de Ion Ciobanu este nemotivată, or nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice, fiind necesară motivarea acesteia cu indicarea amănunțită a motivelor de dezacord cu constatările din Decizia Inspecției Judiciare pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea contestației înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat de Inspecție, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al petiționarului, ultima a pronunțat o decizie neîntemeiată.

Menționează că deși autorul sesizării invocă comiterea de către judecătorii Curții de Apel Centru, care la 12 februarie 2025 au soluționat cauzele contravenționale nr. 4-22012141-02-4r-291 12023 și nr. 4-23127024-02-4r-28122023 în privința sa, în esență, alegațiile sale exprimă dezacord cu soluțiile adoptate de către magistrații Robu Oxana, Cojocaru Olga și Schibin Vladislav, dar și Spoială Alexandru, Băbălău Denis și Chiroșca Igor prin deciziile din adoptate. Prin urmare, dezacordul autorilor cu acțiunile întreprinse de magistrați la examinarea cauzelor respective, nu pot fi reținute pentru verificare prin prisma abaterii disciplinare stabilite la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 178. Or, din dinamica actelor procesuale întreprinse de către magistrați nu pot fi deduse încălcări intenționate sau ca urmare a unei neglijențe grave.

Cu referire la alegațiile autorilor sesizării privind dezacordul cu deciziile instanței de recurs din 12 februarie 2025, Completul a reținut că deciziile instanței de recurs sunt irevocabile din momentul emiterii, au putere de lucru judecat.

Din cele expuse, dezacordul autorului cu acțiunile magistraților instanței de recurs, întreprinse pentru soluționarea pe fond a recursurilor în cauzele nr. 4-2201214 1-02-4r- 29112023 și nr. 4- 23127024-02-4r-28122023, nu constituie temei suficient pentru responsabilizare disciplinară a acestora. Or, din elementele PIGD, coroborate și cu opinia magistraților, s-a reținut că, totuși, cauza a fost examinată în ordine de recurs cu respectarea exigențelor legale.

Prin derivare, nu poate fi reținută restricționarea autorului în drepturi. Totodată, este inadmisibilă și eronată aprecierea lui Ciobanu Ion că, toate actele judecătorești ulterioare deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2022 emisă ulterior examinării cauzei contravenționale nr. 1-22012141-02-4r-10052022/judecători Gafton Alexandru, Talpă Boris și Chiroșca Igor/(prin care a fost admis recursul său) urmează să fie considerată ca un act judecătoresc imperativ pentru toate cauzele contravenționale de perspectivă, intentate în privința sa.

Astfel, în cadrul verificării realizate, în acțiunile magistraților vizați n-a fost posibilă reținerea cărorva acte de ilicit disciplinar. Alegațiile autorului raportate influențării magistraților instanței de recurs de către magistrații instanței de fond (Stratan Sergiu, Chistol Djeta și Postolache Tatiana) au rămas neconfirmate prin probatoriul administrat, constituind aprecieri subiective și discreționare, iar datele invocate în sesizare nu și-au găsit confirmarea pretinsă.

Cu referire la solicitarea autorului sesizării privind verificarea deciziei instanței de recurs sub aspectul corectitudinii aplicării legii, legalității și temeiniciei hotărârilor judecătorești de către Consiliul Superior al Magistraturii și Inspecția judiciară, Completul a notat că sunt neîntemeiate. Or, Consiliul Superior al Magistraturii și Inspecția judiciară nu pot să-și aroge atribuțiile organului de înfăptuire a justiției deoarece controlul legalității și temeiniciei actelor judecătorești poate fi exercitat numai de către instanțele ierarhic superioare (apel și recurs), în conformitate cu procedurile jurisdicționale.

Este inadmisibil punerea la îndoială a legalității deciziilor judecătorești definitive și irevocabile care este expres prevăzută de art.120 din Constituție. Or, potrivit art. 120 din Constituție, este obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a altor hotărâri judecătorești definitive.

Aderent, contestația nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția dezvoltării motivelor de contestare implicând determinarea greșelilor anume imputate Inspecției Judiciare, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea petiționarului evidențiază în mod clar dezacordul cu soluția dată de Inspecția Judiciară, iar argumentele contestației nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestora ca fiind întemeiate.

Prin urmare, sesizarea nu conține probatoriul unei eventuale abateri și, respectiv, nu pot fi reținute ca date pertinente abaterii. Or, chiar și abaterea disciplinară, imputată judecătorului nu poate fi bazată pe presupuneri. Abaterea disciplinară, nefiind o categorie abstractă și iluzorie, prezintă elemente constitutive distincte, probatoriul acestora fiind pus prin lege în sarcina autorului sesizării. De altfel, este esențial să nu se confunde procesul civil, în care părțile își dispută drepturile și interesele, cu procedura disciplinară a unui magistrat.

În multe situații, părțile nemulțumite de soluțiile date în procese încearcă să conteste imparțialitatea judecătorului prin sesizări disciplinare. Însă, simpla nesatisfacere a unei părți nu constituie un motiv valid pentru sancționarea judecătorului. Pentru ca o sesizare disciplinară să fie validă, trebuie să fie dovedită o conduită necorespunzătoare a magistratului, distinctă de soluția juridică adoptată. Mai mult ca atât în contestația petiționarului nu au fost invocate argumente noi, neverificate de Inspecția Judiciară, care ar servi drept temei pentru anularea deciziei contestate, conform căreia s-a constatat întemeiat că faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute la art.4 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25.07.2014.

Astfel, Completul de examinare a contestațiilor a concluzionat că, inspectorul-judecător corect și multiaspectual a cercetat sesizarea. Astfel decizia de a respinge sesizarea petiționarului este motivată și fundamentată pe prevederile legale coroborate cu circumstanțele de fapt ale speței.

ARGUMENTELE CONTESTAȚIEI

La 23 decembrie 2025, Ion Ciobanu a depus contestație împotriva hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar nr. 192/9 din 12 decembrie 2025.

În motivarea contestației, Ion Ciobanu a indicat că își exprimă dezacordul față de Hotărârea din 12 decembrie 2025, pe care o consideră ilegală, neobiectivă și nefondată, susceptibilă de a fi casată.

Acesta susține că examinarea a fost realizată tendențios și cu interes personal, având drept scop nu clarificarea obiectivă a respectării legislației, ci acoperirea încălcărilor și protejarea persoanelor vinovate. De asemenea, afirmă că au fost ignorate argumentele și probele prezentate, fiind omisă constatarea rolului principal al magistratului Stratan S., acuzat că ar fi coordonat și influențat adoptarea hotărârilor în interes propriu.

Totodată, se menționează că nu s-a ținut cont de relațiile acestuia cu XXX XXX., precum și de implicarea repetată a acestuia din urmă în multiple cauze contravenționale. În plus, contestatarul susține că membrii completului nu s-au pronunțat asupra tuturor argumentelor din contestație, inclusiv privind modalitățile legale de anulare a hotărârilor și informarea Comisiei de evaluare.

Contestatarul a notat că nu sunt clare argumentele Completului prin care se respinge caracterul întemeiat al faptelor invocate privind acțiunile magistrei Chistol D., susținând că aceasta ar fi admis practici nelegitime, precum primirea declarațiilor după închiderea ședinței și reținerea intenționată a recursului timp de 4 luni, în locul termenului legal de 3 zile. Mai menționează că Hotărârea nu conține o motivare privind omisiunea magistraților vizați de a examina aspecte esențiale, precum presupusa inițiere la comandă a cauzelor contravenționale, falsificarea materialelor de către poliție și XXX XXX., precum și respingerea nejustificată de către magistrata Postolachi T. a cererii contravenientului de a lua cunoștință de materialele cauzei.

Ion Ciobanu relatează și faptul că membrii Completului nu au dorit să clarifice de la magistrații vizați motivele pentru care nu au observat nulitatea proceselor-verbale

contravenționale întocmite pe numele său, acestea necorespunzând cerințelor obligatorii ale art. 443 și 445 din Codul Contravențional, fapt ce ar indica lipsa contravenției. De asemenea, acesta susține că a fost ignorată necesitatea de a explica de ce, în mod nelegal, a fost examinată cauza în fond și nu contestația, subliniind diferența esențială dintre scopul examinării cauzei (stabilirea vinovăției) și cel al contestației (verificarea legalității procesului-verbal emis de agentul constator). Susține că instanța ar fi trebuit să verifice exclusiv dacă actul de învinuire este întemeiat pe circumstanțele cauzei și pe probele administrate.

Se mai menționează că nu este clar modul în care membrii Completului au adoptat Hotărârea de respingere a contestației fără a solicita și a primi explicații de la autorul acesteia. Totodată, acesta menționează că în procesul de examinare au avut loc și alte încălcări grave, inclusiv ignorarea intenționată a indicațiilor obligatorii ale Curții Supreme de Justiție privind noțiunea de răspândire a informației defăimătoare. De asemenea, subliniază că instanța supremă a explicat că, în cauzele de calomnie, dacă informația pretins defăimătoare este adresată direct persoanei vizate, aceasta nu poate fi calificată drept calomnie, aspect care ar fi fost neglijat de către instanțele inferioare.

Contestatarul a indicat că, deși Consiliul Superior al Magistraturii și structurile sale nu au competența de a anula hotărârile judecătorești, inspectorii sunt obligați să examineze sesizările și contestațiile prin prisma respectării legislației și să propună soluții legale pentru înlăturarea abaterilor constatate. În acest sens, invocă prevederile art. 219 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, potrivit cărora instanța este obligată să depună eforturi pentru înlăturarea erorilor de formă și clarificarea cererilor neclare. Prin urmare, acesta consideră că Hotărârea Completului de respingere a contestației nu corespunde circumstanțelor cauzei și cadrului legal aplicabil, fiind emisă în mod greșit și nelegitim la 12 decembrie 2025.

Prin urmare, Ion Ciobanu solicită admiterea contestației, casarea Hotărârii Completului de examinare a Contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 192/9 din 12 decembrie 2025 prin care nelegitim și tendențios a fost respinsă Contestația subsemnatului Ciobanu Ion, examinarea repetată de către Colegiul Disciplinar al Consiliului Superior al Magistraturii a tuturor argumentelor expuse în Contestație, și în materialele cauzelor cu recomandarea unei soluții legale privind anularea a Deciziilor Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2025 și solicită repetat ca Consiliul Superior al Magistraturii să informeze Comisia de evaluare a magistraților despre cazul dat cu propunerea de a verifica problemele legate de integritatea magistraților instanței de fond și membrilor Curții de Apel indicați în sesizare și prezenta contestație, inclusiv și a Membrilor Completului și a D-nei Diana Ioniță, deoarece consideră că ei nu sunt pe deplin în drept să efectueze justiția din numele Statului, în caz contrar aceste fapte uimitoare vor fi discutate în mass-media și alte instanțe internaționale.

APRECIEREA PLENULUI COLEGIULUI DISCIPLINAR

Examinând contestația și materialele cauzei, în limitele controlului de legalitate, Plenul Colegiului disciplinar consideră că, contestația depusă de Ion Ciobanu împotriva Hotărârii nr. 192/9 din 12 decembrie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar urmează a fi respinsă ca neîntemeiată reieșind din următoarele considerente.

Prin dispoziția alin. (3) art. 29 Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, hotărârea privind admiterea contestației este obligatorie pentru inspecția judiciară, care urmează să efectueze cercetarea disciplinară în conformitate cu art.23. Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării *poate fi contestată la colegiul disciplinar*.

Procedura de examinare a contestațiilor împotriva hotărârilor completelor de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării, nu este stabilită prin Legea nr. 178/2014, astfel contestația va fi examinată în conformitate cu procedura stabilită pentru examinarea contestațiilor de către completul de contestații.

Conform prevederilor art. 28 din Legea nr. 178/2014:

(1) Completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. *Procedura în fața completelor de contestație este scrisă.*

(2) La necesitate, membrii completelor de contestație pot solicita inspecției judiciare efectuarea unor verificări suplimentare și/sau colectarea unor documente sau probe noi.

(3) Completele de contestație decid:

a) admiterea contestației și restituirea cauzei inspecției judiciare pentru verificări suplimentare;

b) respingerea contestației ca neîntemeiată sau tardivă.

(4) În cazul prevăzut la alin. (3) lit. a), cauza restituită inspecției judiciare se repartizează pentru verificări suplimentare altui inspector-judecător.

Plenul Colegiului Disciplinar relevă că, în procedura de examinare a unei contestații depuse împotriva *hotărârii Completului de contestații prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei inspectorului-judecător*, competența Plenului Colegiului Disciplinar constă în verificarea legalității unei hotărâri care nu are ca obiect de examinare o abatere disciplinară determinată și încadrată în prevederile art. 4 din Legea nr. 178/2014, Plenul, care în această procedură deține statut de instanță *quasi-judiciară*, având competența de a respinge contestația ca neîntemeiată, (inadmisibilă), tardivă, ori de a o admite cu restituirea către inspectorul-judecător pentru efectuarea cercetării suplimentare (*art. 28 din Legea nr. 178/2014 în vigoare la momentul depunerii contestației*).

În jurisprudența sa Curtea Europeană a recunoscut, că poate fi justificată renunțarea la ținerea unei ședințe în cauze care ridică aspecte cu un caracter limitat [*Allan Jacobsson împotriva Suediei* (nr. 1), pct. 49; *Valová, Slezák și Slezák împotriva Slovaciei*, pct. 65-68] sau chestiuni de drept fără o complexitate deosebită [*Varela Assalino împotriva Portugaliei* (dec.); *Speil împotriva Austriei* (dec.)]. Curtea a decis în repetate rânduri că, în acest domeniu, autoritățile naționale pot, ținând cont de cerințele de eficiență și economie, să renunțe la a se întruni în ședință, organizarea sistematică a dezbaterilor putând să constituie un obstacol în calea diligenței speciale necesare în domeniul securității sociale (*Schuler-Zraggen împotriva Elveției*, pct. 58; *Döry împotriva Suediei*, pct. 41; a se vedea, a contrario, *Salomonsson împotriva Suediei*, pct. 39-40).

Analizând temeiurile invocate în contestație și materialele administrate precum și Hotărârea motivată a Completului de examinare a contestațiilor ce se contestă, Plenul Colegiului Disciplinar reține că, în contestație, petentul nu a invocat circumstanțe noi, neverificate de Completul de examinare a contestațiilor și respectiv de Inspecția Judiciară, care ar servi drept temei pentru a anula Hotărârea contestată, conform căreia s-a constatat întemeiat de a respinge contestația declarată de petent împotriva Deciziei Inspecției judiciare prin care just s-a ajuns la concluzia că faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute la art.4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014.

În fapt, Plenul Colegiului disciplinar reține că susținerile contestatarului privind caracterul pretins tendențios, neobiectiv și orientat spre „acoperirea încălcărilor” al Hotărârii contestate nu pot fi reținute. Aceste afirmații au un caracter pur declarativ și nu sunt susținute de probe concludente și pertinente, fiind întemeiate pe percepții subiective ale autorului. Or, simpla invocare a unor suspiciuni sau convingeri personale nu este aptă să răstoarne constatările organelor disciplinare, în lipsa unui probatoriu care să demonstreze existența unei abateri disciplinare în sensul art. 4 alin. (1) din Legea nr. 178/2014.

Plenul reține că argumentele contestatarului referitoare la pretinsa influență exercitată de către alți magistrați (Stratan Sergiu, Chistol Djeta, Postolachi Tatiana), precum și existența unor relații personale sau interese comune, au fost deja analizate atât de Inspecția Judiciară, cât și de Completul de examinare a contestațiilor, fiind corect calificate drept afirmații nedovedite. În mod întemeiat s-a constatat că acestea nu depășesc nivelul unor supoziții și nu sunt confirmate prin niciun mijloc de probă obiectiv, astfel încât nu pot fundamenta existența unei abateri disciplinare.

În ceea ce privește critica potrivit căreia nu ar fi fost examinate toate argumentele invocate în contestație, Plenul constată că aceasta este neîntemeiată. Din conținutul Hotărârii

Completului de examinare a contestațiilor rezultă că au fost analizate aspectele esențiale ale sesizării, fiind oferit un răspuns clar și coerent criticilor formulate. Or, obligația de motivare nu presupune un răspuns exhaustiv la fiecare afirmație a părții, ci examinarea efectivă a chestiunilor relevante pentru soluționarea cauzei, condiție care, în speță, este pe deplin îndeplinită.

De asemenea, Plenul respinge ca nefondată susținerea contestatarului privind pretinsa omisiune a organelor disciplinare de a verifica legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești pronunțate în cauzele contravenționale. Așa cum corect a reținut și Completul de examinare a contestațiilor, o asemenea verificare excede competenței Consiliului Superior al Magistraturii și a organelor sale, fiind de competența exclusivă a instanțelor judecătorești ierarhic superioare, în cadrul căilor de atac prevăzute de lege. Acceptarea unei astfel de abordări ar echivala cu substituirea organelor disciplinare instanțelor de judecată, ceea ce este inadmisibil într-un stat de drept.

Referitor la invocarea pretinselor încălcări procedurale (examinarea cauzei în fond în locul contestației, ignorarea nulității proceselor-verbale, interpretarea eronată a noțiunii de defăimare etc.), Plenul reține că aceste critici vizează, în realitate, modul de interpretare și aplicare a normelor de drept material și procesual de către instanțele de judecată. Întrucât astfel de aspecte țin de fondul cauzei și nu pot fi cenzurate pe calea procedurii disciplinare, în lipsa unor indicii de rea-credință sau neglijență gravă, care, în speță, nu au fost demonstrate.

Totodată, susținerea contestatarului privind necesitatea audierii sale sau solicitării unor explicații suplimentare nu poate fi reținută, în condițiile în care procedura de examinare a contestațiilor este, potrivit legii, una preponderent scrisă. Prin urmare, lipsa unei audieri orale nu constituie, prin ea însăși, o încălcare a dreptului la un proces echitabil, atât timp cât partea a avut posibilitatea de a-și expune argumentele în scris, ceea ce, la caz, s-a realizat.

Plenul mai reține că invocarea unor pretinse „indicații obligatorii” ale instanțelor superioare sau ale Curții Supreme de Justiție, precum și interpretarea dată de contestatar acestora, nu poate conduce automat la concluzia existenței unei abateri disciplinare. Fiecare cauză este examinată în funcție de circumstanțele sale concrete, iar judecătorul este liber să aprecieze probele și să interpreteze legea, în limitele competenței sale, fără a fi constrâns de interpretări generalizate sau extrapolate de către părți.

În același context, Plenul subliniază că solicitările contestatarului privind anularea hotărârilor judecătorești, informarea Comisiei de evaluare sau inițierea unor verificări privind integritatea magistraților exced cadrului prezentei proceduri disciplinare. Acestea nu pot fi examinate în cadrul controlului de legalitate exercitat asupra hotărârii Completului de examinare a contestațiilor.

Prin urmare, Plenul constată că argumentele invocate de contestatar nu combat concluziile Completului de examinare a contestațiilor și nu relevă existența unor vicii de legalitate în Hotărârea nr. 192/9 din 12 decembrie 2025. Dimpotrivă, acestea confirmă faptul că demersul contestatarului este determinat, în esență, de dezacordul față de soluțiile pronunțate în cauzele sale contravenționale, aspect care, în mod constant, nu poate constitui temei pentru angajarea răspunderii disciplinare a judecătorilor.

În consecință, Plenul Colegiului disciplinar reține că Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor este legală și întemeiată, fiind adoptată cu respectarea cadrului normativ aplicabil și în baza unei analize complete a materialelor cauzei, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Conform art. 3 din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, *judecătorii răspund disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de prezenta lege. Încălcarea prevederilor altor acte normative atrage răspunderea disciplinară numai încazurile în care fapta constituie o abatere disciplinară în conformitate cu art. 4.*

Astfel, potrivit legislației, judecătorul poate fi tras la răspundere disciplinară doar în cazul în care în rezultatul verificărilor argumentelor sesizării, s-a constatat existența circumstanțelor de fapt și de drept care stabilesc faptul comiterii abaterii disciplinare de către judecător.

Pentru a reține săvârșirea unei abateri disciplinare, necesită stabilit dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă în acțiunile judecătorului sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, inclusiv în special latura obiectivă și subiectivă, iar în lipsa unui dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu există și nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Concomitent, Plenul Colegiului disciplinar consideră că Completul de examinare a contestațiilor corect a subliniat că răspunderea disciplinară a judecătorului are un caracter excepțional și nu poate fi transformată într-un instrument de sancționare a soluțiilor procedurale sau a gestionării dosarelor în condiții obiective dificile. O asemenea abordare ar aduce atingere principiului independenței judecătorului și ar depăși limitele controlului disciplinar stabilite de lege.

Plenul constată, de asemenea, că autorul contestației nu a prezentat elemente noi față de cele examinate de Inspecția Judiciară și de Completul de examinare a contestațiilor, iar dezacordul exprimat față de soluțiile procedurale și ritmul examinării cauzelor nu poate fi calificat drept probă a unei abateri disciplinare.

Mai mult ca atât, potrivit principiilor generale ale dreptului, nimeni în afara instanțelor judecătorești în ordinea și procedura stabilită de lege, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei încheierilor, hotărârilor emise. Expunerea asupra legalității și temeiniciei unei încheieri (motivate sau protocolare), hotărâri judecătorești, se află în competența exclusivă a instanțelor judecătorești ierarhic superioare.

Conform art. 114 din Constituția Republicii Moldova, Justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești. Iar, potrivit art. 116 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii.

Independența judecătorului impune și condiția protejării lui de orice influențe, amenințări, să beneficieze de libertate profesională în interpretarea legii, în evaluarea faptelor și aprecierea probelor în fiecare caz individual, dar nu în dependență de alți factori, de presiuni, diverse critici, etc.

Tot în acest sens, judecătorul în procesul judecării cauzei trebuie să decidă liber, fără influență, presiune sau amenințarea, iar concluziile, opinia care și-o formează la efectuarea justiției nu poate fi cenzurată, decât în ordinea căilor de atac ordinare și/sau extraordinare prevăzute de lege, dar nicidecum nu în cadrul unei verificări disciplinare.

Prin urmare, Plenul Colegiului disciplinar concluzionează că, Completul de examinare a contestațiilor și respectiv inspectorul-judecător corect și multiaspectual au cercetat sesizarea. Astfel, Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor de a respinge contestația împotriva deciziei inspectorului-judecător de respingere a sesizării petentului este motivată și fundamentată pe prevederile legale coroborate cu circumstanțele de fapt ale speței.

Controlul disciplinar nu poate fi transformat într-o cale paralelă de verificare a legalității actelor judecătorești, întrucât această atribuție aparține exclusiv instanțelor de judecată în cadrul căilor de atac prevăzute de lege, mecanism de control care, de altfel, a fost deja exercitat prin casarea încheierii de către instanța ierarhic superioară.

Totodată, simpla nemulăumire cu soluția unui act judecătoresc sau existența unor interpretări juridice diferite nu este aptă, prin ea însăși, să atragă răspunderea disciplinară a judecătorului, în lipsa demonstrării existenței elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, respectiv a unei conduite culpabile manifestate prin intenție sau neglijență gravă în aplicarea normelor de drept.

Contestatarul nu a prezentat probe concludente care să demonstreze că magistrații ar fi acționat cu scopul de a încălca legea sau că ar fi denaturat în mod deliberat situația de fapt ori cadrul juridic al cauzei.

Prin urmare, Plenul constată că alegațiile contestatarului nu sunt de natură să răstoarne concluziile formulate de Inspecția judiciară și de Completul de examinare a contestațiilor și nu întrunesc condițiile prevăzute de lege pentru angajarea răspunderii disciplinare a magistratului.

În consecință, plenul constată că aprecierea Completului de examinare a contestațiilor este conformă cadrului normativ incident și că argumentele autorului sesizării nu sunt de natură să demonstreze existența unei abateri disciplinare, nefiind susținute de un probatoriu apt să evidențieze încălcarea culpabilă a obligațiilor funcționale ale magistratului.

De altfel, Plenul colegiului disciplinar menționează că art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor stabilește în mod exhaustiv faptele/acțiunile, care pot constitui temei de abatere disciplinară, iar tragerea judecătorului la răspunderea disciplinară devine posibilă drept consecință a exercitării atribuțiilor cu rea-credință sau neglijență gravă, situație ce nu se atestă la caz.

Totodată, caracterul intenționat și neglijența gravă reprezintă o condiție *sine qua non* pentru tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului în temeiul art. 4 alin. (1) al Legii nr. 178, circumstanțe care în speță lipsesc.

În urma verificării argumentelor expuse în contestație și probelor administrate se constată că, faptele expuse nu întrunesc elemente constitutive ale abaterii disciplinare, în stare să angajeze răspunderea disciplinară a judecătorilor menționați în sesizare, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Plenul colegiului disciplinar ține cont și de jurisprudența Curții Constituționale a Republicii Moldova. Astfel, Curtea a decis că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire ale unui judecător, decât prin procedurile judiciare stabilite (*hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 28.06.2012, paragraful 31*), că un control al legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale (*hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 14 decembrie 2010, paragraful 7.3.*) și că pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, trebuie de stabilit dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv, latura obiectivă și latura subiectivă. În lipsa unuia dintre elementele constitutive, abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului (*pct. 6 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 14 decembrie 2010 și pct. 8 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 7 iunie 2011*).

Prin urmare, Plenul Colegiului Disciplinar reține că, atât Inspekția judiciară, cât și Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar, corect au analizat și interpretat circumstanțele faptice invocate de autorul sesizării și al contestației și au reținut că aceste fapte nu fac obiectul contenciosului disciplinar, fiind emisă o decizie și o hotărâre legală și întemeiată.

În corespundere cu dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, hotărârile plenului colegiului disciplinar se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

Având în vedere cele expuse și urmare a exprimării votului membrilor prezenți la ședință, Plenul Colegiului disciplinar cu 4 (patru) voturi „pro” și 0 (zero) voturi „împotriva” conchide despre necesitatea de a respinge ca neîntemeiată contestația depusă de Ion Ciobanu împotriva Hotărârii nr. 192/9 din 12 decembrie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar, asupra acțiunilor judecătorilor Oxana Robu, Olga Cojocar, Vladislav Schibin, Alexandru Spoială, Denis Băbălău și Igor Chiroșca de la Curtea de Apel Centru.

În conformitate cu art. 28 alin. (3) lit. b) și 35 din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Plenul Colegiului disciplinar,

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. Se respinge ca neîntemeiată contestația depusă de Ion Ciobanu împotriva Hotărârii nr. 192/9 din 12 decembrie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar, asupra acțiunilor judecătorilor Oxana Robu, Olga Cojocar, Vladislav Schibin, Alexandru Spoială, Denis Băbălău și Igor Chiroșca de la Curtea de Apel Centru.

2. Se menține fără modificări Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar nr. 192/9 din 12 decembrie 2025.

3. Prezenta Hotărâre poate fi contestată la Consiliul Superior al Magistraturii în termen de 15 zile de la data primirii copiei Hotărârii motivate.

4. Copia prezentei Hotărâri se expediază spre informare persoanelor vizate și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

Președintele ședinței Plenului

Colegiului Disciplinar

Membrii:

/semnăturile/

Lucia Bagrin

Valentina Stratulat

Lilia Potînga

Sergiu Beșliu

**Plenul Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul
Superior al Magistraturii**

HOTĂRÂRE

cu privire la contestația împotriva hotărârii Completului de examinare a
contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar nr. 167/8 din 28 noiembrie 2025

20 martie 2026

mun. Chișinău

Nr. 22/5

**Plenul Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, în
componența:**

Președintele ședinței:

Membrii:

Lucia Bagrin

Valentina Stratulat

Lilia Potînga

Vladislav Schibin

Sergiu Beșliu

examinând în ședință închisă contestația depusă de Spînu Valeriu împotriva Hotărârii nr. 167/8 din 28 noiembrie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar, asupra acțiunilor judecătorilor Dorin Dulghieru, Ruxanda Pulbere și Andrei Cașcaval din cadrul Curții de Apel Centru,

C O N S T A T Ă :

ARGUMENTELE SESIZĂRII:

La 03 iunie 2025 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea cet. Valeriu Spînu, prin care se solicită tragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Curții de Apel Centru (Chișinău), Olga Cojocar, Anatol Pahopol, Dorin Dulghieru, Andrei Cașcaval și Ruxanda Pulbere.

Prin dispoziția inspectorului-judecător principal, Diana Ioniță din 6 iunie 2025 sesizarea a fost înregistrată cu nr. 585s-901p/m și repartizată pentru examinare inspectorului-judecător Ludmila Ouș.

La 7 iulie 2025, în legătură cu concediul inspectorului-judecător, Ludmila Ouș prin dispoziția inspectorului-judecător principal, sesizarea a fost redistribuită pentru examinare inspectorului-judecător Alla Stroici.

În sesizare autorul Valeriu Spînu expune dezacordul cu acțiunile judecătorilor din cadrul Curții de Apel Centru (Chișinău), Olga Cojocar, Anatol Pahopol, Ruxanda Pulbere, care au examinat dosarul civil nr. 2r-2192/2021, 2-21064598-02-25r- 13082021, precum și judecătorilor Dorin Dulghieru, Andrei Cașcaval și Ruxanda Pulbere la examinarea dosarului nr. 2r-2117/24, 2-23163379-02-25r-17072024. Se solicită constatarea abaterilor disciplinare și tragerea la răspundere disciplinară.

Autorul explică că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, nr. 2-1656/19 din 14 februarie 2020 a fost desfăcută căsătoria dintre el și cu stabilirea pensie pentru întreținerea copilului minor XXX XXX, în mărime de 2500 lei lunar, începând cu 16 octombrie 2018 până la atingerea majoratului copilului minor.

Prin încheierea executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu nr. 056-p/a-124/2021 din 7 aprilie 2021 a fost intentat dosar de executare tară temei. Autorul susține că, achita lunar benevol și deplin pensia pentru întreținerea copilului minor, iar restanțe în acest sens nu avea.

Judecătoarea Georgeta Grozav din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru prin încheierea nr. 25-1621/2021 din 7 iulie 2021 a admis contestația debitorului Valeriu Spînu și a anulat încheierea executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu. Încheierea instanței de fond a fost casată prin decizia Curții de apel Centru (Chișinău) de judecătoria Olga Cojocar, Ruxanda Pulbere, Anatol Pahopol.

Autorul consideră această soluție ilegală, pronunțată cu rea credință. Și opiniază că a fost comisă abaterea disciplinară - adoptarea unei hotărâri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei fizice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte. Faptele judecătorilor au dus la încălcarea dreptului la apărare, accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, prin nemotivarea deciziei, fiind enumerate anumite articole din lege, dar care sunt opuse soluției.

Astfel, fiindu-i încălcat dreptul la proprietate, garantat de art. 1 din Protocolul adițional la CEDO, fiind impus să achite 14 ani, până copilul va atinge majoratul diverse taxe inutile executorului judecătoresc. Se consideră că acțiunile judecătorului în procesul de înfăptuire a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente. Mai invocă autorul și încălcarea normelor imperative a legislației în procesul de înfăptuire a justiției, prin nemotivarea necorespunzătoare a deciziei, precum este stipulat în Avizul, nr. 11 (2008), al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, pct. 35, 36. 38.

Valeriu Spînu precizează că, abaterile disciplinare a judecătorilor Curții de Apel Centru (Chișinău) la emiterea hotărârii nr. 21-2192/2021 privind intentarea procedurii de executare silită sunt interdependente cu abaterile disciplinare ale judecătorilor Curții de Apel Centru (Chișinău) la emiterea hotărârii nr. 2r-2117/24, 2-23163379-02-25r- 17072024 din 19 septembrie 2024 privind achitarea cheltuielilor de executare silită, în ambele complete a luat parte Ruxanda Pulbere.

În baza hotărârii Curții de Apel Centru (Chișinău) din 23 decembrie 2021, executorul judecătoresc a emis încheierea nr. 056-p/a-124/2021 din 2 noiembrie 2023 cu privire la încasarea retroactivă a cheltuielilor de executare. Valeriu Spînu a fost impus să achite 1082,50 lei cu titlu de cheltuieli de executare și suma de 7750 lei cu titlu de onorariu.

Prin încheierea nr. 25-3925/2023, 2-23163379-12-25-16112023-1 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru judecător Violeta Gîrleanu a fost casată parțial încheierea executorului judecătoresc, în partea sumei cu titlu de onorariu, în motivare instanța a indicat că, Valeriu Spînu atât până la intentarea procedurii de executare cât și după, efectua transferuri lunare directe în contul , benevol și fără întârzieri.

Încheierea instanței de fond a fost casată de completul de judecători Dorin Dulghieru, Andrei Cașcaval și Ruxanda Pulbere, din cadrul Curții de Apel Centru (Chișinău), și au respins contestația, pronunțând o decizie contrară legii, violându-i drepturile fundamentale ale debitorului, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte, în special dreptul la justiție echitabilă și dreptul la proprietate prin achitarea unui onorariu pentru executarea silită inexistentă.

Se opinează că, judecătorii Dorin Dulghieru, Andrei Cașcaval și Ruxanda Pulbere, prin decizie au încălcat normele imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției, ignorând prevederile art. 10 alin. (1) Cod de executare.

În opinia autorului, executarea silită nu poate fi considerată că are loc atâta timp cât debitorul își îndeplinește benevol obligațiile, iar obiectul executării silită lipsește.

Valeriu Spînu consideră sesizarea depusă în termen, deoarece dreptul de proprietate în baza hotărârii Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2021 privind intentarea procedurii de executare silită se calculează retroactiv odată cu emiterea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2024 privind achitarea cheltuielilor de executare silită - faptul care a servit ca dovadă a încălcării dreptului de proprietate.

Mai completează că executorul judecătoresc prelungește să încaseze de la el cheltuieli de executare în baza deciziei viciate a Curții de Apel din 23 decembrie 2021, considerând-o abatere prelungită.

Ca temei pentru răspunderea disciplinară a judecătorilor vizați autorul sesizării a invocat prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) și i) ale Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Finalmente, Valeriu Spînu, solicită constatarea abaterilor disciplinare și tragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Curții de Apel Centru (Chișinău), Olga Cojocaru, Anatol

Pahopol, Dorin Dulghieru, Andrei Cașcaval și Ruxanda Pulbere.

POZIȚIA INSPECȚIEI JUDICIARE:

Prin Decizia nr. 585s-901p/m din 14 iulie 2025, sesizarea depusă de Valeriu Spînu a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

În motivarea deciziei inspecția judiciară reține că, în sesizare se invocă dezacordul cu decizia Curții de Apel (Centru) Chișinău nr. 2r-2192/2021 din 23 decembrie 2021 emisă de completul de judecători Olga Cojocar, Anatol Pahopol și Ruxanda Pulbere, și decizia nr. 2r-2117/2024 din 19 septembrie 2024, emisă de completul de judecătorească - Dorin Dulghieru, Andrei Cașcaval și Ruxanda Pulbere.

La 26 iunie 2025, inspectorul-judecător, Ludmila Ouș, prin decizia nr. 612s-959p/m a decis a declara inadmisibilă sesizarea cet. Valeriu Spînu privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Anatol Pahopol (în demisie), Cojocar Olga, Ruxanda Pulbere din Cadrul Curții de Apel Centru (Chișinău).

Prin urmare, inspectorul-judecător a examinat sesizarea cet. Valeriu Spînu în partea dezacordului cu decizia nr. 2r-2117/24,2-23163379-02-25r-l 7072024 și tragerii la răspundere disciplinară a judecătorilor Dorin Dulghieru, Andrei Cașcaval și Ruxanda Pulbere.

În rezultatul verificărilor realizate, ținând cont de datele Programului integrat de gestionare a dosarelor (PIGD), Portalului național al instanțelor judecătorești (PNIJ), dar și opina judecătorului, s-au stabilit următoarele:

La 16 noiembrie 2023, avocatul Ion Bosîi, reprezentantul debitorului Valeriu Spînu s-a adresat cu cerere împotriva executorului judecătorească Anatolie Bănărescu privind anularea încheierii de încasare a cheltuielilor de executare nr. 056-p/a- 124/2021 din 2 noiembrie 2023 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 iunie 2024 acțiunea a fost admisă parțial. S-a casat parțial încheierea executorului judecătorească Anatolie Bănărescu privind încasarea cheltuielilor de executare nr. 056-p/a-124/2021 din 2 noiembrie 2023, corectată prin încheierea nr. 056-p/a-124/2021 din 2 februarie 2024, în partea sumei de 7750 lei cu titlu de onorariu. În rest, acțiunea s-a respins.

La 2 iulie 2024 executorul judecătorească Anatolie Bănărescu a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 iunie 2024, solicitând casarea încheierii atacate și soluționarea prin decizie a problemei în fond, cu emiterea unei încheieri noi de respingere a cererii lui Valeriu Spînu.

În cadrul instanței de apel la 17 iulie 2024 cauza a fost înregistrată, prin intermediul PIGD fiind repartizată automat-aleatoriu spre examinare judecătorului - raportor Andrei Cașcaval.

Prin decizia irevocabilă a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru (Chișinău) din 19 septembrie 2024 s-a admis recursul executorului judecătorească Anatolie Bănărescu, s-a casat încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 iunie 2024, în partea anulării încheierii executorului judecătorească nr. 056-p/a-124/2021 din 2 noiembrie 2023, privind încasarea sumei de 7750 lei cu titlu de onorariu, soluționând prin decizie problema în fond cu emiterea în această parte a unei noi încheieri contestația înaintată de Valeriu Spînu, cu privire la anularea încheierii executorului judecătorească Anatolie Bănărescu nr. 056-p/a-124/2021 din 2 noiembrie 2023, cu privire la încasarea sumei de 7750 lei cu titlu de onorariu, se respinge ca neîntemeiată.

Decizia Curții de Apel Centru (Chișinău) din 19 septembrie 2024 este irevocabilă și nu se supune nici unei căi de atac, având caracter obligatoriu, inclusiv pentru Consiliul Superior al Magistraturii.

Autorul sesizării consideră ca fiind ilegală decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru (Chișinău), emisă de completul judecătorească format din Dorin Dulghieru, Ruxanda Pulbere și Andrei Cașcaval, invocând pretinse încălcări ale normelor legale.

Inspectorul judecător susține că, obțin relevanță prevederile art. 114 din Constituția Republicii Moldova și art. 15 din Legea nr. 514 din 06.07.1995 cu privire la organizarea judecătorească, potrivit căreia, justiția se desfășoară în numele Legii prin intermediul Curții

Supreme de Justiție, curților de apel și judecătorilor. Mai invocă art. 1 al Legii cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995 (cu modificările și completările ulterioare).

Potrivit principiilor generale nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor de către instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei actelor judecătorești emise.

În contextul expus, în cadrul verificării sesizării nu a fost posibilă reținerea în acțiunile judecătorilor Dorin Dulghieru. Ruxanda Pulbere și Andrei Cașcaval de la Curtea de Apel Centru (Chișinău), abaterea disciplinară invocată și prevăzută la lit. b). alin. (1), art. 4 din Legea privind răspunderea disciplinară a judecătorilor.

În speța invocată în sesizare nu se aduce un argument, o faptă care ar putea constitui o intenție sau neglijență gravă la examinarea recursului împotriva încheierii Judecătorie Chișinău, sediul Centru din 21 iunie 2024. Doar însuși dezacordul cu soluția completului de judecată, nu poate fi apreciat ca încălcare a drepturilor și libertăților fundamentale ale autorului sesizării, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Nu ține de competența Inspecției judiciare să aprecieze legalitatea și temeinicia actelor judecătorești emise de instanțele judecătorești, la caz, decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru (Chișinău) nr. 2r-2117/24, 2-23163379-02-25r-17072024 din 19 septembrie 2024.

Temeiul invocat privind încălcarea normelor imperative a legislației în procesul de înfăptuire a justiției, nu s-a reținut în acțiunile judecătorilor vizați, având în vedere că, normele imperative impun o anumită conduită univocă și strict determinată, de la care nu se poate deroga, adică nu pot fi stabilite alte reguli, decât cele impuse de lege, de la care subiecții de drept nu se pot abate.

În acțiunile judecătorilor vizați în sesizare nu au fost reținute acțiuni care încalcă norme imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției. Or, după cum s-a constatat în procesul verificării sesizării, normele invocate de autorul sesizării nu au fost încălcate.

În rezultatul verificării sesizării, inspectorul-judecător a conchis că, argumentelor actului de sesizare, probele administrate, se constată că, faptele expuse nu întrunesc elemente constitutive ale abaterii disciplinare, în măsură să angajeze răspunderea disciplinară a judecătorilor Dorin Dulghieru. Ruxanda Pulbere și Andrei Cașcaval de la Curtea de Apel Centru (Chișinău), potrivit art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Nefiind de acord cu decizia Inspecției Judiciare nr. 585s-901p/m din 14 iulie 2025, emisă pe marginea sesizării depuse, asupra judecătorilor Dorin Dulghieru. Ruxanda Pulbere și Andrei Cașcaval de la Curtea de Apel Centru (Chișinău), petiționarul Spînu Valeriu a contestat-o. solicitând admiterea contestației cu sancționarea judecătorilor.

POZIȚIA COMPLETULUI DE EXAMINARE A CONTESTAȚIILOR NR. 1 AL COLEGIULUI DISCIPLINAR:

Împotriva deciziei Inspecției judiciare nr. 585s-901p/m din 14 iulie 2025, petiționarul Spînu Valeriu a declarat contestație, manifestându-și dezacordul cu decizia data.

Prin hotărîrea Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar nr. 167/8 din 28 noiembrie 2025 s-a **respins** ca fiind neîntemeiată contestația depusă de Spînu Valeriu împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr. 585s-901p/m din 14 iulie 2025, emise pe marginea sesizării depuse la 3 iunie 2025, asupra acțiunilor judecătorilor Dorin Dulghieru, Ruxanda Pulbere și Andrei Cașcaval din cadrul Curții de Apel Centru.

Completul în esență a reținut că în contestație precum și în sesizare, petiționarul își exprimă dezacordul cu decizia Curții de Apel (Centru) Chișinău nr. 2r- 2192/2021 din 23 decembrie 2021 emisă de completul de judecători Olga Cojocar, Anatol Pahopol și Ruxanda Pulbere, și decizia nr. 2r-2117/2024 din 19 septembrie 2024, emisă de completul de judecători Dorin Dulghieru, Andrei Cașcaval și Ruxanda Pulbere, invocând că la emiterea deciziilor

judecătorii au încălcat normele imperative, încălcând drepturile și libertățile fundamentale ale sale.

În speță Completul de examinare a contestațiilor reține că la 26 iunie 2025, inspectorul-judecător, Ludmila Ouș, prin decizia nr. 612s-959p/m a decis a declara inadmisibilă sesizarea cet. Valeriu Spînu privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Anatol Pahopol (în demisie), Cojocar Olga, Ruxanda Pulbere din Cadrul Curții de Apel Centru (Chișinău) în partea dezacordului cu decizia Curții de Apel (Centru) Chișinău nr. 2r-2192/2021 din 23 decembrie 2021 emisă de completul de judecători Olga Cojocar, Anatol Pahopol și Ruxanda Pulbere.

Astfel, inspectorul judecător Alla Stroici prin Decizia contestată a examinat doar sesizarea lui Valeriu Spînu în partea dezacordului cu decizia nr. 2r-2117/24,2-23163379-02-25r-17072024 din 19.09.2024 și tragerii la răspundere disciplinară a judecătorilor Dorin Dulghieru, Andrei Cașcaval și Ruxanda Pulbere.

Completul de examinare a contestațiilor a considerat că alegațiile și preținsele abateri invocate în sesizare și respectiv în contestație exced sfera răspunderii disciplinare, întrucât țin de interpretarea legii și analiza logico-juridică a judecătorului. Astfel, că în exercitarea atribuțiilor, judecătorii beneficiază de libertatea neîngrădită de a soluționa cauzele în mod imparțial, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și propriile aprecieri, neafectate de rea-credință.

Concomitent, Completul de examinare a contestațiilor a notat că modul în care judecătorul interpretează și aplică legea într-o cauză dată nu este susceptibil de sancțiune disciplinară decât atunci când nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual, situație ce nu se atestă la caz.

Deasemenea a notat că nu pot fi reținute alegațiile petentului din contestație precum că inspectorul-judecător a abordat incorect obiectul sesizării, a structurat incorect examinarea și a construit o analiză contrară Legii nr. 178/2014. Or, în Decizia contestată inspectorul-judecător a cercetat minuțios și sub toate aspectele circumstanțele enunțate în sesizare, corect a ajuns la concluzia că: în speță circumstanțele indicate în sesizare constituie dezacordul cu modul de judecare a cauzei și anume cu decizia nr. 2r-2117/24,2-23163379-02-25r-1 7072024 din 19.09.2024 emisă de judecătorii Dorin Dulghieru, Andrei Cașcaval și Ruxanda Pulbere, și nu constituie temei pentru tragere la răspunderea disciplinară a judecătorilor; în sesizare nu se aduce un argument, o faptă care ar putea constitui o intenție sau neglijență gravă la examinarea recursului împotriva încheierii Judecătore Chișinău, sediul Centru din 21 iunie 2024, doar însuși dezacordul cu soluția completului de judecată, nu poate fi apreciat ca încălcare a drepturilor și libertăților fundamentale ale autorului sesizării, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte; nu ține de competența Inspecției judiciare să aprecieze legalitatea și temeinicia actelor judecătorești emise de instanțele judecătorești, la caz, decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru (Chișinău) nr. 2r-2117/24, 2-23163379-02-25r-17072024 din 19 septembrie 2024; temeiul invocat privind încălcarea normelor imperative a legislației în procesul de înfăptuire a justiției, nu s-a reținut în acțiunile judecătorilor vizați.

Prin urmare, Completul de examinarea a contestațiilor a concluzionat că inspectorul-judecător corect și mult aspectual a cercetat sesizarea. Astfel decizia inspectorului judiciar de respingere a sesizării petentului este motivată și fundamentată pe prevederile legale coroborate cu circumstanțele de fapt ale speței.

ARGUMENTELE CONTESTAȚIEI

La 2 ianuarie 2026, Spînu Valeriu a depus contestație împotriva hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar nr. 167/8 din 28 noiembrie 2025.

În motivarea contestației, Spînu Valeriu a indicat că hotărârea nr. 167/8 din 28 noiembrie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 este neîntemeiată, întrucât acesta ar fi interpretat eronat obiectul sesizării sale și ar fi desfășurat o analiză contrară prevederilor Legii nr. 178 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, favorizând astfel perpetuarea unor presupuse abateri disciplinare.

De asemenea, contestatarul susține că, în mod greșit, completul a reținut că sesizarea sa ar

viza doar dezacordul față de soluțiile pronunțate de judecătorii Curții de Apel Centru, construind întreaga motivare pe acest raționament și invocând principiul independenței judecătorului pentru a respinge sesizarea, deși, în opinia sa, criticile priveau aspecte ce exced simplul dezacord față de soluțiile adoptate.

Contestatarul a mai indicat că nu a invocat dezacordul față de soluțiile adoptate de judecătorii Curții de Apel Centru și nici nu a solicitat casarea hotărârilor acestora, ci a sesizat existența unor abateri disciplinare comise în procesul de înfăptuire a justiției, în vederea constatării și prevenirii unor practici similare pe viitor. Acesta susține că hotărârile judecătorești invocate au fost menționate doar ca exemple ale unor acte ce reflectă încălcări grave ale normelor imperative și ale drepturilor fundamentale, iar nu ca obiect al unui simplu dezacord.

Totodată, contestatarul arată că, deși completul a reținut în abstract condițiile în care interpretarea legii poate atrage răspunderea disciplinară, nu a realizat o analiză efectivă a elementelor constitutive ale abaterilor invocate, nu a examinat normele pretins încălcate și nici nu a motivat de ce faptele sesizate nu întrunesc criteriile de gravitate, limitându-se la invocări generale privind independența judecătorului.

Contestatarul a indicat că Completul de examinare a contestațiilor nu a analizat pretinsele încălcări ale normelor imperative ce reglementează condițiile intentării executării silită și percepției onorariului executorului judecătoresc. În acest sens, el a invocat că, potrivit cadrului legal, executarea silită poate fi inițiată doar în cazul neexecutării benevole a obligațiilor de către debitor, iar executorul judecătoresc este obligat să refuze intentarea procedurii dacă termenul de executare benevolă nu a expirat sau dacă obligația a fost deja executată.

De asemenea, a subliniat că onorariul executorului se calculează exclusiv din suma datoriei stinse în cadrul executării silită, ceea ce presupune existența unor restanțe reale generate de neexecutarea benevolă. Prin urmare, acesta susține că normele legale invocate exclud posibilitatea intentării executării silită și a percepției onorariului în lipsa acestor condiții, însă completul nu a examinat și nu a oferit o apreciere asupra acestor argumente esențiale.

Spînu Valeriu a indicat că nu a avut restanțe la plata obligațiilor, întrucât a achitat pensia alimentară în mod benevol, în avans și direct pe contul creditorului, astfel încât termenul de executare benevolă pentru perioadele viitoare nici nu expirase și nici nu începuse. În aceste condiții, acesta susține că normele imperative aplicabile exclud în mod categoric posibilitatea intentării executării silită și, implicit, perceperea onorariului executorului judecătoresc, în lipsa unor restanțe care să constituie obiect al executării. Totodată, contestatarul invocă faptul că executorul judecătoresc nu a respectat procedura prevăzută de lege, întrucât nu a emis și nu a comunicat o încheiere privind continuarea procedurii de executare, condiționată de neexecutarea benevolă a obligațiilor. În opinia sa, această omisiune confirmă că nu existau temeiuri pentru executare silită, iar în consecință nici pentru încasarea onorariului.

Contestatarul a indicat că judecătorii Olga Cojocar, Ruxanda Pulbere, Anatol Pahopol, Dorin Dulghieru și Andrei Cașcaval au comis abateri disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) și i) din Legea nr. 178/2014, prin emiterea unor acte judecătorești care ar fi încălcat, în mod intenționat sau din neglijență gravă, drepturile și libertățile sale fundamentale, precum și prin nerespectarea normelor imperative în procesul de înfăptuire a justiției.

Prin urmare, contestatarul susține că, sub aspectul laturii obiective, judecătorii ar fi ignorat dispozițiile legale incidente din Codul de executare referitoare la condițiile executării silită și ale percepției onorariului executorului, pronunțând hotărâri contrare acestor norme, fapt ce a condus, în opinia sa, la încălcarea drepturilor garantate de Constituție și de tratatele internaționale în materie de drepturi ale omului.

Judecătorii erau obligați să constate lipsa restanțelor și, în consecință, să respingă recursurile, întrucât executarea silită pentru care s-a pretins onorariul nu putea exista în principiu, în lipsa obiectului executării, respectiv a unei datorii restante. Acesta susține că a achitat constant, lunar și în avans, obligațiile direct către creditor, astfel încât nu a existat nicio datorie nici anterior, nici ulterior intentării procedurii de executare, iar executorul judecătoresc nu a stabilit o sumă a datoriei stinse, condiție necesară inclusiv pentru calcularea onorariului. Astfel, obligarea sa la plata unui onorariu pentru o executare silită inexistentă reprezintă o aplicare contrară normelor imperative și o ingerință nejustificată în dreptul său de proprietate, garantat de

Constituție și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Acesta susține că o asemenea intervenție nu este prevăzută de lege și nici necesară într-o societate democratică, în sensul art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în lipsa unor restanțe sau a unui comportament culpabil din partea sa. Sub aspectul laturii subiective, contestatarul afirmă că judecătorii au acționat cu rea-credință, ignorând probele privind executarea benevolă a obligațiilor, normele imperative aplicabile și jurisprudența Curții Constituționale.

Caracterul intenționat al încălcării drepturilor sale rezultă și din lipsa unei motivări reale a hotărârii nr. 2r-2192/21, în care judecătorii s-ar fi limitat la enumerarea unor dispoziții legale și la formulări generale, fără a expune argumente concrete sau temeiuri juridice care să justifice soluția adoptată. Acesta susține că motivarea este una formală și insuficientă, nefiind identificabile raționamentele juridice sau analiza efectivă a normelor aplicabile, ceea ce ar contraveni obligației de motivare a actului judecătoresc. Acțiunile judecătorilor au avut ca scop favorizarea executorului judecătoresc prin impunerea nejustificată a onorariului și crearea unui precedent judiciar de încasare a acestuia în lipsa restanțelor și, implicit, a executării silite.

Cazul de față constituie un exemplu clar de creare a unui precedent judiciar contrar normelor imperative, generat de refuzul Inspecției Judiciare de a examina sesizările împotriva unui grup de judecători care au menținut încheieri ilegale ale executorului judecătoresc, prin care s-au intentat dosare de executare și s-a pretins încasarea onorariului în lipsa restanțelor, încălcând astfel drepturile fundamentale ale omului. Această situație gravă obligă victimele să se adreseze mai multor instanțe, organizații și mass-media pentru a fi auziți și pentru a stopa abuzurile executorilor judecătorești și ale judecătorilor care urmăresc să impună plata onorariului în lipsa restanței debitorului.

În consecință, contestatarul solicită acceptarea contestației sale împotriva hotărârii nr. 167/8 din 28 noiembrie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor și pronunțarea unei noi decizii care să constate abaterile disciplinare ale judecătorilor Curții de Apel Centru: Olga Cojocar, Ruxanda Pulbere și Anatol Pahopol, care au emis decizia nr. 2r-2192/21 privind intentarea executării silite, Ruxanda Pulbere, Dorin Dulghieru și Andrei Cașcaval, care au emis decizia nr. 2r-2117/24 prin care contestatarul a fost obligat să achite onorariul executorului judecătoresc.

APRECIEREA PLENULUI COLEGIULUI DISCIPLINAR

Examinând contestația și materialele cauzei, în limitele controlului de legalitate, Plenul Colegiului disciplinar consideră că, contestația depusă de Spînu Valeriu împotriva Hotărârii nr. 167/8 din 28 noiembrie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar urmează a fi respinsă ca neîntemeiată reieșind din următoarele considerente.

Prin dispoziția alin. (3) art. 29 Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, hotărârea privind admiterea contestației este obligatorie pentru inspecția judiciară, care urmează să efectueze cercetarea disciplinară în conformitate cu art.23. Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării *poate fi contestată la colegiul disciplinar*.

Procedura de examinare a contestațiilor împotriva hotărârilor completelor de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării, nu este stabilită prin Legea nr. 178/2014, astfel contestația va fi examinată în conformitate cu procedura stabilită pentru examinarea contestațiilor de către completul de contestații.

Conform prevederilor art. 28 din Legea nr. 178/2014:

(1) Completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. *Procedura în fața completelor de contestație este scrisă.*

(2) La necesitate, membrii completelor de contestație pot solicita inspecției judiciare efectuarea unor verificări suplimentare și/sau colectarea unor documente sau probe noi.

(3) Completele de contestație decid:

a) admiterea contestației și restituirea cauzei inspecției judiciare pentru verificări suplimentare;

b) respingerea contestației ca neîntemeiată sau tardivă.

(4) În cazul prevăzut la alin. (3) lit. a), cauza restituită inspecției judiciare se repartizează pentru verificări suplimentare altui inspector-judecător.

Plenul Colegiului Disciplinar relevă că, în procedura de examinare a unei contestații depuse împotriva *hotărârii Completului de contestații prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei inspectorului-judecător*, competența Plenului Colegiului Disciplinar constă în verificarea legalității unei hotărâri care nu are ca obiect de examinare o abatere disciplinară determinată și încadrată în prevederile art. 4 din Legea nr. 178/2014, Plenul, care în această procedură deține statut de instanță *quasi-judiciară*, având competența de a respinge contestația ca neîntemeiată, (inadmisibilă), tardivă, ori de a o admite cu restituirea către inspectorul-judecător pentru efectuarea cercetării suplimentare (*art. 28 din Legea nr. 178/2014 în vigoare la momentul depunerii contestației*).

În jurisprudența sa Curtea Europeană a recunoscut, că poate fi justificată renunțarea la ținerea unei ședințe în cauze care ridică aspecte cu un caracter limitat [*Allan Jacobsson împotriva Suediei* (nr. 1), pct. 49; *Valová, Slezák și Slezák împotriva Slovaciei*, pct. 65-68] sau chestiuni de drept fără o complexitate deosebită [*Varela Assalino împotriva Portugaliei* (dec.); *Speil împotriva Austriei* (dec.)]. Curtea a decis în repetate rânduri că, în acest domeniu, autoritățile naționale pot, ținând cont de cerințele de eficiență și economie, să renunțe la a se întruni în ședință, organizarea sistematică a dezbaterilor putând să constituie un obstacol în calea diligenței speciale necesare în domeniul securității sociale (*Schuler-Zraggen împotriva Elveției*, pct. 58; *Döry împotriva Suediei*, pct. 41; a se vedea, a contrario, *Salomonsson împotriva Suediei*, pct. 39-40).

Analizând temeiurile invocate în contestație și materialele administrate precum și Hotărârea motivată a Completului de examinare a contestațiilor ce se contestă, Plenul Colegiului Disciplinar reține că, în contestație, petentul nu a invocat circumstanțe noi, neverificate de Completul de examinare a contestațiilor și respectiv de Inspecția Judiciară, care ar servi drept temei pentru a anula Hotărârea contestată, conform căreia s-a constatat întemeiat de a respinge contestația declarată de petent împotriva Deciziei Inspecției judiciare prin care just s-a ajuns la concluzia că faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute la art.4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014.

Astfel, contrar susținerilor contestatarului privind pretinsa interpretare eronată a obiectului sesizării, Plenul reține că atât Inspecția Judiciară, cât și Completul de examinare a contestațiilor au determinat în mod corect natura reală a pretențiilor formulate, acestea circumscriindu-se unui dezacord față de soluțiile pronunțate de instanțele de judecată. Or, simpla calificare diferită dată de contestatar propriilor critici nu este de natură să schimbe esența acestora, în condițiile în care argumentele invocate vizează, în mod direct, legalitatea și temeinicia actelor judecătorești adoptate.

Plenul subliniază că delimitarea dintre răspunderea disciplinară și controlul jurisdicțional al hotărârilor judecătorești este una esențială. În acest sens, mecanismul disciplinar nu poate fi utilizat ca o cale indirectă de cenzurare a soluțiilor instanțelor, în lipsa unor indicii clare privind existența relei-credințe sau a neglijenței grave. A admite contrariul ar echivala cu substituirea căilor legale de atac și ar afecta grav principiul independenței judecătorului.

În ceea ce privește susținerea contestatarului referitoare la neanalizarea normelor imperative privind executarea silită și perceperea onorariului executorului judecătoresc, Plenul reține că aceste aspecte țin de interpretarea și aplicarea dreptului material de către instanțele judecătorești în cadrul soluționării litigiului civil. Or, aprecierea corectitudinii unei asemenea interpretări excede competenței organelor disciplinare, fiind atributul exclusiv al instanțelor ierarhic superioare, în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

De asemenea, Plenul constată că afirmațiile contestatarului privind inexistența restanțelor și, implicit, lipsa temeiurilor pentru inițierea executării silită și perceperea onorariului, reprezintă apărări de fond care au fost sau puteau fi valorificate în cadrul procedurilor judiciare corespunzătoare. Faptul că instanța de apel a ajuns la o concluzie diferită nu poate constitui, prin sine, dovada unei abateri disciplinare.

Referitor la pretinsa încălcare a dreptului de proprietate și a dreptului la un proces echitabil, Plenul reține că aceste afirmații sunt formulate în mod general și nu sunt susținute prin indicarea unor acțiuni concrete ale judecătorilor care ar demonstra o conduită intenționată sau o neglijență gravă. Or, angajarea răspunderii disciplinare presupune existența unor elemente clare și concludente privind vinovăția judecătorului, ceea ce în speță nu a fost demonstrat.

În același context, Plenul respinge și susținerile privind lipsa motivării hotărârilor judecătorești. Din analiza actelor dosarului rezultă că instanța de apel a expus considerentele care au fundamentat soluția adoptată, chiar dacă acestea nu coincid cu așteptările contestatarului. Nemulțumirea față de conținutul motivării nu poate fi echivalată cu inexistența acesteia.

În ceea ce privește latura subiectivă a abaterilor invocate, Plenul constată că nu au fost prezentate elemente care să indice existența relei-credințe sau a neglijenței grave din partea judecătorilor vizați. Simpla afirmare a acestor elemente, fără suport probator, nu este suficientă pentru angajarea răspunderii disciplinare.

Prin urmare, Plenul Colegiului disciplinar reiterează că argumentele contestatarului nu depășesc sfera unui dezacord față de soluțiile pronunțate de instanțele de judecată și nu relevă existența unor fapte care să întrunească elementele constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) din Legea nr. 178/2014.

În consecință, Plenul Colegiului disciplinar reține că Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor este legală și întemeiată, fiind adoptată cu respectarea cadrului normativ aplicabil și în baza unei analize complete a materialelor cauzei, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Conform art. 3 din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, *judecătorii răspund disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de prezenta lege. Încălcarea prevederilor altor acte normative atrage răspunderea disciplinară numai în cazurile în care fapta constituie o abatere disciplinară în conformitate cu art. 4.*

Astfel, potrivit legislației, judecătorul poate fi tras la răspundere disciplinară doar în cazul în care în rezultatul verificărilor argumentelor sesizării, s-a constatat existența circumstanțelor de fapt și de drept care stabilesc faptul comiterii abaterii disciplinare de către judecător.

Pentru a reține săvârșirea unei abateri disciplinare, necesită stabilit dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă în acțiunile judecătorului sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, inclusiv în special latura obiectivă și subiectivă, iar în lipsa unui dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu există și nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Concomitent, Plenul Colegiului disciplinar consideră că Completul de examinare a contestațiilor corect a subliniat că răspunderea disciplinară a judecătorului are un caracter excepțional și nu poate fi transformată într-un instrument de sancționare a soluțiilor procedurale sau a gestionării dosarelor în condiții obiective dificile. O asemenea abordare ar aduce atingere principiului independenței judecătorului și ar depăși limitele controlului disciplinar stabilite de lege.

Plenul constată, de asemenea, că autorul contestației nu a prezentat elemente noi față de cele examinate de Inspekția Judiciară și de Completul de examinare a contestațiilor, iar dezacordul exprimat față de soluțiile procedurale și ritmul examinării cauzelor nu poate fi calificat drept probă a unei abateri disciplinare.

Mai mult ca atât, potrivit principiilor generale ale dreptului, nimeni în afara instanțelor judecătorești în ordinea și procedura stabilită de lege, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei încheierilor, hotărârilor emise. Expunerea asupra legalității și temeiniciei unei încheieri (motivate sau protocolare), hotărâri judecătorești, se află în competența exclusivă a instanțelor judecătorești ierarhic superioare.

Conform art. 114 din Constituția Republicii Moldova, Justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești. Iar, potrivit art. 116 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii.

Independența judecătorului impune și condiția protejării lui de orice influențe, amenințări, să beneficieze de libertate profesională în interpretarea legii, în evaluarea faptelor și aprecierea probelor în fiecare caz individual, dar nu în dependență de alți factori, de presiuni, diverse critici, etc.

Tot în acest sens, judecătorul în procesul judecării cauzei trebuie să decidă liber, fără influență, presiune sau amenințarea, iar concluziile, opinia care și-o formează la efectuarea justiției nu poate fi cenzurată, decât în ordinea căilor de atac ordinare și/sau extraordinare prevăzute de lege, dar nicidecum nu în cadrul unei verificări disciplinare.

Prin urmare, Plenul Colegiului disciplinar concluzionează că, Completul de examinare a contestațiilor și respectiv inspectorul-judecător corect și multiaspectual au cercetat sesizarea. Astfel, Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor de a respinge contestația împotriva deciziei inspectorului-judecător de respingere a sesizării petentului este motivată și fundamentată pe prevederile legale coroborate cu circumstanțele de fapt ale speței.

Controlul disciplinar nu poate fi transformat într-o cale paralelă de verificare a legalității actelor judecătorești, întrucât această atribuție aparține exclusiv instanțelor de judecată în cadrul căilor de atac prevăzute de lege, mecanism de control care, de altfel, a fost deja exercitat prin casarea încheierii de către instanța ierarhic superioară.

Totodată, simpla nemulțumire cu soluția unui act judecătoresc sau existența unor interpretări juridice diferite nu este aptă, prin ea însăși, să atragă răspunderea disciplinară a judecătorului, în lipsa demonstrării existenței elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, respectiv a unei conduite culpabile manifestate prin intenție sau neglijență gravă în aplicarea normelor de drept.

Contestatarul nu a prezentat probe concludente care să demonstreze că magistrații ar fi acționat cu scopul de a încălca legea sau că ar fi denaturat în mod deliberat situația de fapt ori cadrul juridic al cauzei.

Prin urmare, Plenul constată că alegațiile contestatarului nu sunt de natură să răstoarne concluziile formulate de Inspekția judiciară și de Completul de examinare a contestațiilor și nu întrunesc condițiile prevăzute de lege pentru angajarea răspunderii disciplinare a magistratului.

În consecință, plenul constată că aprecierea Completului de examinare a contestațiilor este conformă cadrului normativ incident și că argumentele autorului sesizării nu sunt de natură să demonstreze existența unei abateri disciplinare, nefiind susținute de un probatoriu apt să evidențieze încălcarea culpabilă a obligațiilor funcționale ale magistratului.

De altfel, Plenul colegiului disciplinar menționează că art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor stabilește în mod exhaustiv faptele/acțiunile, care pot constitui temei de abatere disciplinară, iar tragerea judecătorului la răspundere disciplinară devine posibilă drept consecință a exercitării atribuțiilor cu rea-credință sau neglijență gravă, situație ce nu se atestă la caz.

Totodată, caracterul intenționat și neglijența gravă reprezintă o condiție *sine qua non* pentru tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului în temeiul art. 4 alin. (1) al Legii nr. 178, circumstanțe care în speță lipsesc.

În urma verificării argumentelor expuse în contestație și probelor administrate se constată că, faptele expuse nu întrunesc elemente constitutive ale abaterii disciplinare, în stare să angajeze răspunderea disciplinară a judecătorilor menționați în sesizare, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Plenul colegiului disciplinar ține cont și de jurisprudența Curții Constituționale a Republicii Moldova. Astfel, Curtea a decis că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire ale unui judecător, decât prin procedurile judiciare stabilite (*hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 28.06.2012, paragraful 31*), că un control al legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat

numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale (*hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 14decembrie 2010, paragraful 7.3.*) și că pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, trebuie de stabilit dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv, latura obiectivă și latura subiectivă. În lipsa unuia dintre elementele constitutive, abatereadisciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului (*pct.6 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 14 decembrie 2010 și pct. 8 din Hotărârea CurțiiConstituționale nr. 12 din 7 iunie 2011*).

Prin urmare, Plenul Colegiului Disciplinar reține că, atât Inspekția judiciară, cât și Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar, corect au analizat și interpretat circumstanțele faptice invocate de autorul sesizării și al contestației și au reținut că aceste fapte nu fac obiectul contenciosului disciplinar, fiind emisă o decizie și o hotărâre legală și întemeiată.

În corespundere cu dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, hotărârile plenului colegiului disciplinar se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

Având în vedere cele expuse și urmare a exprimării votului membrilor prezenți la ședință, Plenul Colegiului disciplinar cu 5 (cinci) voturi „pro” și 0 (zero) voturi „împotriva” conchide despre necesitatea de a respinge ca neîntemeiată contestația depusă de Spînu Valeriu împotriva Hotărârii nr. 167/8 din 28 noiembrie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar, asupra acțiunilor judecătorilor Dorin Dulghieru, Ruxanda Pulbere și Andrei Cașcaval din cadrul Curții de Apel Centru.

În conformitate cu art. 28 alin. (3) lit. b) și 35 din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspundereadisciplinară a judecătorilor, Plenul Colegiului disciplinar,

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. Se respinge ca neîntemeiată contestația depusă de Spînu Valeriu împotriva Hotărârii nr. 167/8 din 28 noiembrie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar, asupra acțiunilor judecătorilor Dorin Dulghieru, Ruxanda Pulbere și Andrei Cașcaval din cadrul Curții de Apel Centru.

2. Se menține fără modificări Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar nr. 167/8 din 28 noiembrie 2025.

3. Prezenta Hotărâre poate fi contestată la Consiliul Superior al Magistraturii în termen de 15 zile de la data primirii copiei Hotărârii motivate.

4. Copia prezentei Hotărâri se expediază spre informare persoanelor vizate și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

**Președintele ședinței Plenului
Colegiului Disciplinar**

Lucia Bagrin

Membrii: /semnăturile/

Valentina Stratulat

Lilia Potînga

Vladislav Schibin

Sergiu Beșliu

**Plenul Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul
Superior al Magistraturii**

HOTĂRÂRE

cu privire la contestația împotriva hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr.
1 al Colegiului disciplinar nr. 197/9 din 12 decembrie 2025

**20 martie 2026
Nr.26/5**

mun. Chișinău

**Plenul Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliului Superior al Magistraturii, în
componența:**

Președintele ședinței:

Membrii:

**Lucia Bagrin
Valentina Stratulat
Lilia Potînga
Vladislav Schibin
Sergiu Beșliu**

examinând în ședință închisă contestația depusă de Olga Cebotari, Reprezentantul BC „Moldindconbank” S.A. Director al Departamentului credite problematice împotriva Hotărârii nr. 197/9 din 12 decembrie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, asupra acțiunilor judecătorului Gheorghe Mîțu de la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani,

C O N S T A T Ă :

ARGUMENTELE SESIZĂRII:

1. La 18 aprilie 2025 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit solicitarea președintelui Comitetului de conducere al BC „Moldindconbank” SA, Alexander Picker și vicepreședintelui Comitetului de conducere, Denis Cheptine, remisă de către instituția prezidențială, privind acțiunile ilegale ale judecătorului din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, Mîțu Gheorghe admise la examinarea cauzei de insolabilitate intentate în privința SRL „BN-Proalim”.

Prin dispoziția inspectorului-judecător principal nr. 447s-665p/m din 23 aprilie 2025 solicitarea a fost înregistrată ca sesizare și repartizată pentru verificare inspectorului-judecător Diana Ioniță.

Prin rezoluția inspectorului-judecător Diana Ioniță din 04 inie 2025 s-a dispus pornirea procedurii disciplinare și începerea cercetării disciplinare în privința judecătorului din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, Mîțu Gheorghe în baza elementelor abaterilor disciplinare stabilite la lit.b) și i) din art. 4 alin. (1) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

În redare succintă, autorii sesizării menționează că, la 25 aprilie 2024 BC „Moldindconbank” SA s-a adresat Consiliului Suprem de Securitate, Parlament și Serviciul de Informații și Securitate cu sesizarea nr. 2-10/1699/1499, prin care au solicitat intervenirea și luarea la control a procesului de insolabilitate, intentat în privința ICS „BN-Proalim” SRL, dar și procedurii de examinare a denunțurile Băncii despre acțiunile ilegale care atentează la interesele BC „Moldindconbank” SA și „Băncii de Economii” SA (în proces de lichidare).

Se menționează că, masa debitoare a debitorului insolabil în mare parte se compune din bunuri mobile și imobile ale fostei fabrici „Moldcarton” SA din or. Sîngera, str. Schinoasa nr. 18, gajate în folosul Băncii de Economii în baza contractelor semnate în anul 2010, evaluate la acel moment la prețul de peste 87 milioane lei. Luând în considerare că, beneficiarul efectiv al SRL „BN-Proalim” a fost recunoscut XXX XXX, presupun autorii că persoanele vizate în sesizare acționează în interesele acestuia.

Suplimentar se menționează că, sesizările Consiliului Suprem de Securitate și

Parlamentului au fost remise ulterior Procuraturii Generale, care le-a expediat pentru examinare Procuraturii mun. Chișinău, despre rezultatele examinării urmând să fie informată BC „Moldindconbank” SA și instituția prezidențială.

În lunile septembrie și decembrie ale anului 2024 reprezentantul BC „Moldindconbank” SA a depus explicații la Procuratura Anticorupție (care examinează sesizarea parvenită de la SIS) și organului de urmărire penală al IGP Chișinău (care examinează în ordinea art. 274 CPP denunțul Băncii din 12.03.2024), relatând despre faptele și acțiunile din cadrul procesului de insolvență în privința ÎCS „BN-Proalim” SRL ulterior excluderii BC „Moldindconbank” SA din proces odată cu intervenirea SRL „BCA Building”.

Opinează autorii că organelor de drept li s-a comunicat că, încheierea judecătoarei Gheorghe Mîtu a fost casată ca neîntemeiată, dar până la anularea acesteia lichidatorul numit la propunerea SRL „BCA Building”- XXX XXX a reușit să transmită în proprietatea SRL „General Expert Grup” (care a preluat creanța de la SRL „BCA Building” cesionată repetat) bunuri care aparțin debitorului insolvent în valoare de peste 3 milioane lei; a semnat tranzacții de împăcare cu SRL „Cristal Impex” în valoare de peste 30 milioane lei; refuză să recunoască statutul BC „Moldindconbank” SA de creditor al debitorului insolvent și să solicite restituirea bunurilor deținute fără niciun drept de SRL „General Expert Grup”.

Se menționează că, SRL „Cristal Impex” figurează în dosarul de acuzare a lui XXX XXX , ultimul fiind recunoscut beneficiarul efectiv al acestei societăți. Deși au fost transmise date, prezentate informații și acte necesare, până în prezent Procuratura Anticorupție și Procuratura mun. Chișinău n-a informat autorii despre rezultatele examinării denunțului adresat. Între timp, în procesul de insolvență continuă acțiuni ilegale comise inclusiv de către lichidatorul XXX XXX și judecătoarea Mîtu Gheorghe.

Respectiv, se precizează că, prin încheierea din 8 aprilie 2024 judecătoarea Mîtu Gheorghe a admis cererea SRL „BCA Building”, a dispus subrogarea în drepturi de creditor BC „Moldindconbank” SA. Deși prin decizia Curții de Apel Centru din 9 iulie 2024 încheierea a fost casată integral, judecătoarea Mîtu Gheorghe nu recunoaște statutul BC „Moldindconbank” SA de creditor al debitorului insolvent, invocând că creanța băncii a fost stinsă prin transmiterea bunurilor către „General Expert Grup” SRL.

Completează autorii că, nici lichidatorul XXX XXX nu recunoaște statutul Băncii de creditor și refuză să prezinte instanței tabelul definitiv actualizat care ar include și creanța BC „Moldindconbank” SA în sumă de 3 177 393,89 lei. Din sesizare, lichidatorul nu se opune și recunoaște integral toate pretențiile înaintate de lichidatorul SRL „Cristal Impex”, XXX XXX în mărime de peste 100 milioane lei, inclusiv dobânzi de întârziere, semnând în acest sens tranzacții de împăcare.

Astfel, la 18 iunie 2024 lichidatorul XXX XXX a semnat tranzacția de împăcare cu lichidatorul SRL „Cristal Impex”, prin care recunoaște datoria în sumă totală de 15 milioane lei, apărută în baza unui contract de depozit semnat în 2013. Drept consecință a dispariției bunurilor transmise spre depozitare.

Prin denunțul din 19 octombrie 2023, adresat Procuraturii Generale, BC „Moldindconbank” SA a solicitat atragerea la răspundere a fostului administrator al „BN Proalim” SRL pentru cauzarea de prejudicii în proporții deosebit de mari societății, condiționate de dispariția bunurilor primite la păstrare.

Prin ordonanța Procuraturii Florești din 25 ianuarie 2024, însă, s-a refuzat pornirea urmăririi penale, invocându-se precum lipsa probelor care ar demonstra că bunurile indicate în contractul de depozit și facturile fiscale au existat în realitate. În pofida acestor constatări ale organului de urmărire penală, lichidatorul XXX XXX a recunoscut datoria pretinsă și a semnat tranzacția de împăcare, confirmată ulterior de instanța de insolvență. În final, la 20 decembrie 2024 judecătoarea Mîtu Gheorghe a validat creanțele SRL „Cristal Impex” în valoare mai mare de 80 milioane lei.

În opinia autorilor, acțiunile grupului format din lichidatorul XXX XXX , lichidatorului SRL „Cristal Impex”. XXX XXX , administratorul SRL „BCA Building” XXX XXX , care a exercitat funcția de administrator al „Cristal Impex” SRL până la desemnarea în această funcție a lui XXX XXX și care la moment participă în dosarul de insolvență în calitate de jurist la ÎCS

"BN Proalim" SRL, susținute de judecătorul Mîtu Gheorghe au drept scop prejudicierea BC „Moldindconbank” SA și însușirea ilegală a bunurilor debitorului insolubil, gajate în folosul BEM cu statut de creditor gajist al căreia la fel nu este recunoscut de către judecător.

Se mai menționează că, deși asupra bunurilor „BN Proalim” SRL, sînt aplicate 2 sechestre pe cauze penale de învinuire a lui XXX XXX și acestea sînt gajate în folosul BEM, potrivit ultimului raport de activitate a lichidatorului XXX XXX, prezentat instanței, se întreprind măsuri concrete de divizare a bunurilor imobile în scop de comercializare ulterioară. Deși ilegalitățile admise în proces de insolabilitate sînt atât de evidente, organele de drept nu întreprind măsuri în vederea curmării acțiunilor ilicite, susținându-i pe cei vizați în sesizare.

Astfel, la 27 februarie 2025 doar în baza plîngerii lichidatorului XXX XXX și materialelor prezentate de către acesta, organul de urmărire penală al IP Florești a pornit cauza penală nr. 2025380075 în baza art. 361 alin. (1) Cod penal pe faptul confecționării, folosirii și deținerii ilegale a contractului de cesiune a creanțelor semnat de BC „Moldindconbank” SA cu ÎCS „BN Proalim” SRL la 25 noiembrie 2011. Urmărirea penală a fost pornită cu încălcarea competenței teritoriale, contractul fiind semnat și prezentat instanței din mun. Chișinău. N-au fost solicitate acte/explicații din partea BC „Moldindconbank” SA, n-au fost audiate persoane care au semnat contractul, în special fostul administrator al ÎCS „BN Proalim” SRL.

Potrivit autorilor, din conținutul ordonanței de pornire a urmăririi penale rezultă clar că pe dosar vor fi bănuți angajații BC „Moldindconbank” SA care au semnat contractul și l-au prezentat instanțelor judecătorești în litigiile civile sau care au tangență cu contractul de cesiune. Depunerea sesizării și obținerea ordonanței de pornire a urmăririi penale este apreciată de către autori ca o tentativă de intimidare a angajaților BC „Moldindconbank” SA care se opun intervenirii neîntemeiate a lichidatorului XXX XXX în procesul de insolabilitate.

Mai mult, ordonanța de pornire a urmăririi penale se menționează că deja este folosită de lichidatorul XXX XXX în litigiile inițiate cu BC „Moldindconbank” SA, avînd scop excluderea Băncii din procesul de insolabilitate și respingerea pretențiilor acesteia împotriva debitorului insolubil în valoare de peste 2 milioane EURO, obiect al litigiului aflat pe rolul Judecătoriei Chișinău.

Cele expuse, potrivit autorilor, determină adresarea repetată către instituțiile statului, în competența cărora intră inclusiv verificarea legalității activității organelor Procuraturii, pentru a lua la control procesul de examinare a sesizării/denunțului depus anterior de către BC „Moldindconbank” SA, asigurînd curmarea acțiunilor infracționale ale administratorilor autorizați XXX XXX și XXX XXX, administratorului „BCA Building” XXX XXX, dar și judecătorului din cadrul Judecătoriei Chișinău, Mîtu Gheorghe, îndreptate spre preluarea ilegală a creanței BC „Moldindconbank” SA și prejudicierea Băncii de Economii.

POZIȚIA INSPECȚIEI JUDICIARE:

Examinînd temeiurile expuse în sesizare pentru tragerea la răspunderea disciplinară a judecătorului Gheorghe Mîtu de la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, prin prisma normelor legale aplicabile, Inspecția judiciară, prin decizia sa nr. 447s-665p/m din 14 iulie 2025 a respins ca neîntemeată sesizarea înaintată de Olga Babără, reprezentant al BC „Moldindconbank” SA.

Pentru a decide astfel, inspecția judiciară a stabilit că autorul sesizării indică ca temei pentru tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Gheorghe Mîtu de la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, prevederile alin. (1), (2) ale art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014.

Astfel, reieșind din materialul probator acumulat și datelor din Programul integrat de gestionare a dosarelor (PIGD) în coroborare cu opinia scrisă a magistratului vizat, Inspecția Judiciară a constatat că pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Central (în examinarea judecătorului Gheorghe Mîtu) se află cauza civilă privind insolabilitatea ÎCS „BN-Proalim” SRL.

La 1 august 2018 creditorul BC „Banca de Economii” SA (în proces de lichidare) s-a adresat instanței cu cerere introductivă despre intentarea procesului de insolabilitate în privința debitorului ÎCS „BN-Proalim” SRL, solicitînd, totodată: numirea în calitate de administrator provizoriu autorizat a lui XXX XXX; aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de art. 24 din

Legea insolvenței; validarea creanțelor sale în sumă de 92 506 984,74 lei la categoria creanțelor garantate.

Prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 2 august 2018, în temeiul art. 20 alin. (2). lit. c), coroborat cu art. 22 alin. (1) din Legea insolvenței, s-a restituit cererea creditorului. Creditorul BC „Banca de Economii” SA a contestat cu recurs încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 2 august 2018.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2018 s-a casat încheierea contestată cu remiterea cererii în aceeași instanță, în același complet judecătoresc la etapa primirii pe rol a cauzei.

Prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Central din 14 februarie 2019, cererea introductivă a fost admisă spre examinare, iar prin hotărârea aceleiași instanțe din 15 mai 2019 a fost intentat procesul de insolvență în privința debitorului ÎCS „BN-Proalim” SRL. În calitate de administrator al procedurii de insolvență fiind numit XXX XXX.

Prin același act judecătoresc a fost fixat termenul de înaintare de către creditori a cererilor de validare a creanțelor (29.06.2019). Prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Central din 8 februarie 2021 s-a dispus trecerea la procedura de faliment în vederea lichidării patrimoniului debitorului ICS „BN-Proalim” SRL și distribuirii produsului rezultat, cu dizolvarea debitorului. Prin același act judecătoresc în funcție de lichidator a fost investit administratorul autorizat XXX XXX, au fost stabilite atribuțiile prevăzute la art. 66 din Legea insolvenței, inclusiv privind valorificarea și lichidarea masei debitoare.

Prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Central din 20 mai 2021 s-a admis cererea de demisie a lichidatorului ICS „BN-Proalim” SRL Muntean Corneliu; s-a demisionat administratorul autorizat Muntean Corneliu din funcția de lichidator al ICS „BN-Proalim” SRL cu desemnarea în calitate de lichidator a administratorului autorizat Lungu Marcel.

La 29 februarie 2024 creditorul SRL „BCA Building” a depus cerere privind succesiunea în drepturile procesuale a creditorului BC „Moldindconbank” SA ca efect al subrogării personale. Prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Central din 4 martie 2024 cererea a fost primită în procedura de examinare, în ședința de judecată reprezentantul creditorului SRL „BCA Building”, XXX XXX a susținut cererea, solicitând admiterea acesteia, concretizând-o prin solicitarea dispunerii înlocuirii în proces a BC „Moldindconbank” SA cu sine (SRL „BCA Building”) în calitate de succesor în drepturi, ca efect al subrogării personale. În ședința judecătorească lichidatorul ÎCS „BN-Proalim” SRL Lungu Marcel a lăsat la discreția instanței soluționarea cererii. Avocatul XXX XXX ca și reprezentant al debitorului XXX XXX a susținut cererea, solicitând admiterea acesteia. Creditorului BC „Moldindconbank” SA (reprezentat de XXX XXX) a solicitat respingerea cererii.

Prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Central din 8 aprilie 2024 (judecător Mîțu Gheorghe) s-a dispus admiterea cererii SRL „BCA Building” privind succesiunea în drepturile procesuale a creditorului BC „Moldindconbank” SA ca efect al subrogării personale; înlocuirea, ca efect al subrogării personale, creditorului BC „Moldindconbank” SA cu noul creditor SRL „BCA Building” în cadrul procesului de insolvență intentat față de debitorul ÎCS „BN-Proalim” SRL, în limitele creanței validate a BC „Moldindconbank” SA în sumă totală de 3 177 393 lei și 89 bani, validată și inclusă în tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului, din care suma de 3 125 293 lei și 89 bani, cu titlu de creanță chirografară de rangul V, iar suma de 52 100 lei, cu titlu de creanță chirografară de rangul VI.

Prin același act judecătoresc s-a dispus obligarea lichidatorului ÎCS „BN-Proalim” SRL, Lungu Marcel să rectifice tabelul definitiv al creanțelor creditorilor față de patrimoniul debitorului ÎCS „BN-Proalim” SRL prin înlocuirea, ca efect al subrogării personale, creditorului BC „Moldindconbank” SA în limitele creanței validate a BC „Moldindconbank” SA. Actul judecătoresc de dispoziție a inclus explicația că, acesta separat nu se supune nici unei căi de atac, însă poate fi contestată odată cu fondul cauzei. Cu toate acestea, în proces de verificare s-a stabilit că, BC „Moldindconbank” SA a contestat cu recurs încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Central din 8 aprilie 2024, solicitând casarea acesteia, dar și suspendarea executării actului judecătoresc contestat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2024 s-a respins ca neîntemeiată

cererea BC „Moldindconbank” SA privind suspendarea executării încheierii Judecătorei Chișinău, sediul Central din 8 aprilie 2024 prin care s-a admis cererea SRL „BCA Building” despre succesiunea în drepturile procesuale a creditorului BC „Moldindconbank” SA. Ulterior examinării în fond a recursului BC „Moldindconbank” SA, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 9 iulie 2024 s-a casat încheierea recurată cu remiterea cauzei la rejudicare în același complet judecătoresc (prin încheierea Curții din 05.12.2024 fiind înlăturată eroarea despre remiterea cauzei la rejudicare).

Se reține caracterul executoriu a încheierii Judecătorei Chișinău, sediul Central din 8 aprilie 2024 până la 9 iulie 2024. Corespunzător, ulterior remiterii cauzei la rejudicare în instanța de fond, prin încheierea Judecătorei Chișinău (nr. 2i-1992/18) din 05 mai 2025 s-a dispus separarea din dosarul de bază privind insolabilitatea ÎCS „BN-Proalim” SRL a cererii SRL „BCA Building” privind succesiunea în drepturile procesuale a creditorului BC „Moldindconbank” SA ca efect al subrogării personale, pentru a fi examinată în procedură distinctă, ca dosar conex dosarului de bază privind insolabilitatea, iar prin încheierea Judecătorei Chișinău din 16 mai 2025 s-a stabilit ședința de examinare a acestei cereri pentru 4 decembrie 2025, ora 14.00.

Succesiv, se reține că, chestiunea abordată de către autori în sesizare are statut de examinare confirmat în instanța de fond. Corelativ, în proces de verificare, din elementele dosarului, s-a stabilit că:

La 24 mai 2024 între SRL „BCA Building” în calitate de „Cedent” și SRL „Virgilius” în calitate de „Cesionar” a fost încheiat contractul de cesiune a creanței, prin care SRL „BCA Building” a cesionat către SRL „Virgilius” dreptul de creanță față de ÎCS „BN-Proalim” SRL, care anterior aparținuse BC „Moldindconbank” SA (în valoare de 3 177 393,89 lei);

Prin dispoziția lichidatorului ÎCS „BN-Proalim” SRL din 24 mai 2024 „Cu privire la documentarea subrogării în drepturi” s-a admis cererea SRL „Virgilius” cu privire la subrogarea în drepturile creditorilor XXX XXX și SRL „BCA Building”, fiind prezentat instanței de insolabilitate tabelul definitiv consolidat al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului ÎCS „BN-Proalim” SRL, din care rezultă că locul creditorilor SRL „BCA Building” și XXX XXX a fost luat de creditorul SRL „Virgilius”;

La 04 iunie 2024 între SRL „Virgilius” în calitate de „Cedent” și SRL „General Expert Grup” în calitate de „Cesionar” a fost încheiat contractul de cesiune a creanței, prin care SRL „Virgilius” a cesionat către SRL „General Expert Grup” dreptul de creanță față de ÎCS „BN-Proalim” SRL care anterior aparținuse BC „Moldindconbank” SA în valoare de 3 177 393, 89 lei;

Prin dispoziția lichidatorului ÎCS „BN-Proalim” SRL din 05 iunie 2024 „Cu privire la documentarea subrogării în drepturi”, s-a admis cererea SRL „General Expert Grup” cu privire la subrogarea în drepturile creditorului SRL „Virgilius”, fiind prezentat instanței de insolabilitate tabelul definitiv consolidat al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului ÎCS „BN-Proalim” SRL, din care rezultă că locul creditorului SRL „Virgilius” a fost luat de creditorul SRL „General Expert Grup”; La 10 iunie 2024 SRL „General Expert Grup” a adresat lichidatorului ÎCS „BN-Proalim” SRL oferta despre preluarea bunurilor neadjudicate la licitație (din 16.05.2024) la prețul inițial al lotului expus la vânzare în contul stingerii datoriilor;

Prin dispoziția lichidatorului ÎCS „BN-Proalim” SRL din 12 iunie 2024 „Cu privire la stingerea datoriei față de creditorul SRL „General Expert Grup” și radierea acestuia din tabelul consolidat definitiv”, s-a exclus din tabelul definitiv consolidat al creanțelor față de debitorul ÎCS „BN-Proalim” SRL, creditorul SRL „General Expert Grup”, ca urmare a preluării de către acesta în contul stingerii creanțelor sale față de ÎCS „BN-Proalim” SRL, a bunurilor mobile neadjudicate la licitație (din 16.05.2024) cu privire la determinarea creditorului cu drept preferențial la preluarea bunurilor, neadjudicate la licitație și transmiterea lor în proprietatea creditorului cu drept preferențial în contul stingerii creanțelor validate, certificatul de achitare integrală nr. 1/2 din 12.06.2024, fiind considerată stinsă datoria ÎCS „BN-Proalim” SRL față de SRL „General Expert Grup” în sumă totală de 3 177 393 lei 89 bani, validată în tabelul definitiv al creanțelor creditorilor ÎCS „BN-Proalim” SRL (suma de 3 125 293 lei și 89 bani cu titlu de creanță chirografară la rangul V, iar suma de 52 100 lei 00 bani cu titlu de creanță chirografară

de rangul VI) ca urmare a preluării în contul stingerii creanțelor sale față de ÎCS „BN-Proalim” SRL a bunurilor mobile neadjudicate la licitație (din 16.05.2024).

La 29 octombrie 2024 BC „Moldindconbank” SA a depus sesizare instanței de insolvență prin care a contestat, în ordinea art. 68. alin. (10) din Legea insolvenței, înacțiunile lichidatorului ÎCS „BN-Proalim” SRL, XXX XXX exprimată în nemodificarea tabelului definitiv al creanțelor creditorilor față de patrimoniul debitorului și neinclusiunea BC „Moldindconbank” SA în calitate de creditor cu creanța în mărime de 3 177 393, 89 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 04 noiembrie 2024 nu s-a dat curs contestației BC „Moldindconbank” SA împotriva înacțiunilor lichidatorului ÎCS „BN-Proalim” SRL, menționându-se necesitatea înlăturării neajunsurilor reținute cu acordarea a de 5 zile lucrătoare pentru înlăturare din data recepționării încheierii. Deoarece în termenul acordat neajunsurile consemnate în încheierea din 04 noiembrie 2024 n-au fost înlăturate, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13 noiembrie 2024 s-a restituit contestația BC „Moldindconbank” SA.

La 19 noiembrie 2024 ÎCS „Cristal-Impex” SRL a depus cerere de repunere în termen și validare a creanțelor. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19 noiembrie 2024 s-a fixat ședință de examinare a acestei cereri pentru 02 decembrie 2024, iar prin încheierea instanței din 02 decembrie 2024 s-a admis cererea ÎCS „Cristal-Impex” SRL, s-a repus în termen cererea de admitere a creanțelor față de ÎCS „BN-Proalim” SRL, fiind stabilită ședința specială de validare a creanțelor ÎCS „Cristal-Impex” SRL pentru 20 decembrie 2024. Suplimentar, din actele dosarului reiese efectuarea la 29 februarie 2024 de către SRL „BCA Building” mai multor transferuri în beneficiul BC „Moldindconbank” SA în valoare de 3 177 393 lei.

Prin urmare, inspecția judiciară a reținut că, deși autorul sesizării invocă comiterea de către judecătorul Ghorghe Mîtu a ilegalităților, în esență, alegațiile sale exprimă dezacord cu acțiunile întreprinse și actele adoptate de către magistrat în proces de examinare în fond a cauzei de insolvență nr. 2i-1992/18.

Inspecția judiciară mai menționează că, din analiza specificărilor din sesizare, notei prezentate de judecătorul sesizat, a actelor din PIGD, se deduce lipsa totală a oricăre date temeinice care să confirme bănuiele rezonabile a existenței abaterilor disciplinare prevăzute de art.4 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în acțiunile judecătorului în cadrul judecării cauzei și emiterii încheierilor, hotărârilor și deciziilor, cu care nu este de acord petentul.

Judecătorii trebuie să aibă libertate neîngrădită pentru a soluționa cauzele imparțial, potrivit propriei lor convingeri și interpretări a faptelor, precum și în conformitate cu legea aplicabilă. Răspunderea civilă (sau penală) poate limita discreția unui judecător de a interpreta și de a aplica legea. Drept urmare, răspunderea judecătorilor nu trebuie să se extindă asupra interpretării legale pe care o adoptă în procesul de examinare judiciară. Doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni, răspundere penală sau răspundere civilă.

Curtea reține că, deși există un anumit element de discreție la interpretarea legilor, stabilirea faptelor și aprecierea probelor, intima convingere a judecătorului urmează să opereze în limita cadrului legal. Intima convingere a judecătorului în luarea unei decizii nu are sensul unei simple opinii subiective a judecătorului, ci acela al certitudinii dobândite de acesta în mod obiectiv, pe bază de probe indubitabile. Aspectul non-mecanic de judecare a cauzei presupune faptul că răspunderea individuală pentru exercitarea funcțiilor judiciare nu trebuie să depindă doar de soluția pronunțată pe această cauză în instanța superioară. Răspunderea ar trebui să fie legată mai cu seamă doar de respectarea de către judecător a standardelor de conduită profesională, etică și respectarea procedurilor legale. Simplul fapt că o hotărâre judecătorească este anulată în instanța superioară nu înseamnă că judecătorul din instanța inferioară a încălcat standardele profesionale sau a încălcat legea.

Concluzia care se impune în baza standardelor europene privind independența judecătorilor este că procesul de judecare a cauzei nu este și niciodată nu a fost o activitate pur mecanică. Din acest motiv, standardele europene cu privire la justiție protejează dreptul și obligația fiecărui judecător, indiferent de nivelul ierarhiei instanței judecătorești, de a-și exercita

funcțiile de judecare a cauzelor liber de orice imixtiune, fie externă sau internă. Aspectul non-mecanic de judecare a cauzei presupune faptul că răspunderea individuală pentru exercitarea funcțiilor judiciare nu trebuie să depindă doar de soluția pronunțată pe această cauză în instanța superioară. Răspunderea ar trebui să fie legată mai cu seamă doar de respectarea de către judecător a standardelor de conduită profesională, etică și respectarea procedurilor legale. Simplul fapt că o hotărâre judecătorească este anulată în instanța superioară nu înseamnă că judecătorul din instanța inferioară a încălcat standardele profesionale sau a încălcat legea.

Analizând circumstanțele factice invocate de autorul sesizării, prevederile și jurisprudența menționată supra. Inspecția judiciară a stabilit că, nu pot fi reținute alegațiile autorului sesizării precum că judecătorul a încălcat prevederile Legii. Or, interpretarea normelor de drept și coroborarea probelor administrate reprezintă elemente ale raționamentului logico-juridic. În plus, este oportun de a evidenția că, la judecarea cauzei din procedura sa, judecătorul trebuie să decidă liber, fără nicio influență, presiune sau amenințare, iar opinia pe care și-o formează nu poate fi cenzurată de nici o parte în proces.

Din cele relatate în rezultatul verificării sesizării, prin probele administrate s-a constatat cu certitudine că, faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare pretinse, reglementate prin art.4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, astfel au constituit temei pentru respingerea sesizării ca neîntemeiate.

Nefiind de acord cu decizia Inspecției Judiciare nr. 447s-665p/m din 14 iulie 2025, emise pe marginea sesizării depuse la 18 aprilie 2025, asupra acțiunilor judecătorului Gheorghe Mîțu de la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, petiționarul BC Moldindconbank SA a contestat-o, solicitând anularea deciziei Inspecției judiciare, trimiterea cauzei la o examinare suplimentară, constatarea abaterilor disciplinare și aplicarea în privința judecătorului a sancțiunii disciplinare.

POZIȚIA COMPLETULUI DE EXAMINARE A CONTESTAȚIILOR NR. 1 AL COLEGIULUI DISCIPLINAR:

Împotriva deciziei Inspecției judiciare nr. 447s-665p/m din 14 iulie 2025, petiționarul BC „Moldindconbank” SA au declarat contestație, manifestându-și dezacordul cu decizia data.

Prin hotărîrea Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 197/9 din 12 decembrie 2025 s-a **respins** ca fiind neîntemeiată contestația depusă de Olga Cebotari, Reprezentantul BC „Moldindconbank” S.A. Director al Departamentului credite problematice, împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr. 447s-665p/m din 14 iulie 2025, emise pe marginea sesizării din 18 aprilie 2025 asupra acțiunilor judecătorului Gheorghe Mîțu de la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani).

Completul a reținut că Inspecția Judiciară a examinat sesizarea într-un mod complet și obiectiv, apreciind corect circumstanțele de fapt și cadrul normativ aplicabil, fără a identifica elementele constitutive ale vreunei abateri disciplinare imputabile judecătorului Gheorghe Mîțu de la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani).

În esență, Completul de examinare a contestațiilor a constatat că însuși dezacordul cu soluția judecătorului la anumite etape procesuale, nu poate fi apreciat ca încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale autorului sesizării, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte. Mai mult, în esență judecătorul în exercitarea funcției, are sarcina de a interpreta independent reglementările legale, fără imixtiuni. Or, judecătorii interpretează probele bazîndu-se pe prevederile legale și pe intima convingere formată în procesul judecării cauzei.

Totodată a reținut că doar instanțele judecătorești ierarhic superioare pot verifica legalitatea și temeinicia hotărârilor, nu organele disciplinare. Judecătorul trebuie să fie independent, liber de influențe și să decidă pe baza legii și a propriei convingeri, iar soluțiile sale pot fi contestate doar prin căile de atac, nu prin proceduri disciplinare.

Răspunderea disciplinară intervine doar dacă se dovedește rea-credință sau neglijență gravă, ceea ce în speță nu există. Simplul dezacord cu soluția judecătorului nu constituie abatere disciplinară și nici încălcare a drepturilor. De asemenea, nu au fost prezentate probe care să pună

la îndoială imparțialitatea judecătorului, aceasta fiind prezumată până la proba contrară.

Completul de examinare a contestațiilor a mai reținut că din cele invocate în actul de sesizare și stabilite în proces de verificare se deduce neconvingător argumentul autorilor precum că, BC „Moldindconbank” SA în calitate de creditor a fost prejudiciată. Or, din elementele dosarului (ordinele de plată a SRL „BCA Building” din 29.02.2024) se confirmă transferul efectiv a mai multor sume bănești, care prin sumare constituie valoarea creanței debitorului (SRL „BN- Proalim”) față de bancă (3 177 393 lei).

Mai mult, deși din dinamica comportamentului procesual a unor părți și participant la procedura de insolabilitate, corelată cu acțiunile magistratului se atestă aparența restricționării BC „Moldindconbank” SA în calitate de creditor (ulterior emiterii încheierii din 8.04.2024), totuși, încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 08 aprilie 2024, ulterior controlului jurisdicțional, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2024 a fost casată cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond în același complet judecătoresc.

Suplimentar s-a stabilit separarea de către magistrat a pretențiilor BC „Moldindconbank” SA pentru examinare într-o procedură distinctă cu stabilirea ședinței judecătorești de perspectivă pentru 23 februarie 2026. Prin urmare, în condițiile unui statut de examinare valabil a chestiunilor invocate în sesizare în cadrul unei proceduri judecătorești se consideră necesară acordarea magistratului posibilității de îndeplinire a justiției inclusiv prin valorificarea drepturilor părților. Or, perspectiva procesului echitabil nu poate fi substituită prin mecanisme de responsabilizare disciplinară a judecătorului.

Succesiv, invocarea unor ilegalități comise de către magistrat la această etapă procesuală în cadrul procedurii de insolabilitate se consideră prematură. Prin prisma principiului disponibilității în drepturi (iterat la art. 27 Cod de procedură civilă) participanta la proces, părțile au posibilitatea de a dispune liber de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

Completul a notat că argumentele autorului, prezentând în esență un dezacord cu actul judecătoresc de dispoziție (din 08.04.2024), nereferindu-se la probatoriul abaterii disciplinare, nu pot fi reținute ca date pertinente abaterii. Or, chiar și abaterea disciplinară imputată judecătorului care a examinat o cauză nu poate fi bazată pe presupuneri. Pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abaterii disciplinare, urmează a se stabili, dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă sânt întrunite elementele constitutive ale acesteia. Abaterea disciplinară, nefiind o categorie abstractă și iluzorie, prezintă elemente constitutive distincte, probatoriul acestora fiind pus prin lege în sarcina autorului sesizării. Corespunzător, în cadrul verificării realizate, la această etapă în acțiunile magistratului Mîtu Gheorghe n-a fost posibilă reținerea cărorva acte de ilicit disciplinar.

S-a concluzionat că contestația depusă de Olga Babără, Reprezentantul BC „Moldindconbank” S.A. Director al Departamentului credite problematice, este nemotivată, or nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice, fiind necesară motivarea acesteia cu indicarea amănunțită a motivelor de dezacord cu constatările din Decizia Inspecției Judiciare pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea contestației înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat de Inspecție, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al petiționarului, ultima a pronunțat o Decizie neîntemeiată. Aderent, contestația nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția dezvoltării motivelor de contestare implicând determinarea greșelilor anume imputate Inspecției Judiciare, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează. Abordarea petiționarului evidențiază în mod clar dezacordul cu soluția dată de Inspecția Judiciară, iar argumentele contestației nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestora ca fiind întemeiate.

Prin urmare, sesizarea nu conține probatoriul unei eventuale abateri și, respectiv, nu pot fi reținute ca date pertinente abaterii. Or, chiar și abaterea disciplinară, imputată judecătorului nu poate fi bazată pe presupuneri. Abaterea disciplinară, nefiind o categorie abstractă și iluzorie, prezintă elemente constitutive distincte, probatoriul acestora fiind pus prin lege în sarcina autorului sesizării.

ARGUMENTELE CONTESTAȚIEI

La 20 februarie 2026, Olga Cebotari, reprezentantul BC „Moldindconbank” S.A. Director al Departamentului credite problematice a depus contestație împotriva hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 197/9 din 12 decembrie 2025.

În motivarea contestației, reprezentantul BC „Moldindconbank” S.A. a indicat că Completul de examinare a contestațiilor a deturnat obiectul controlului disciplinar, confundând interdicția de a cenzura soluțiile judecătorești cu obligația de a verifica conduita procesuală a judecătorului. Deși, în principiu, legalitatea și temeinicia hotărârilor se examinează doar în căile de atac, această regulă nu exclude analiza eventualelor abateri disciplinare.

S-a subliniat că sesizarea nu urmărește revizuirea soluției pronunțate, ci sancționarea unor încălcări procedurale, precum neexaminarea probelor sau motivarea formală. În acest sens, contestatarul a arătat că mecanismul disciplinar este autonom și nu depinde de exercitarea căilor de atac, iar Completul a aplicat eronat legea, golind de conținut această distincție.

Contestatarul a reținut că hotărârea este ilegală, întrucât Completul a aplicat formal și contradictoriu prevederile art. 4 alin. (3) din Legea nr. 178/2014, ignorând obiectul real al sesizării, care viza conduita procedurală a magistratului Mîțu Gheorghe, și nu soluția pronunțată pe fond.

Totodată, contestatarul a susținut că hotărârea este viciată printr-o evidentă contradicție internă. Astfel, deși Completul afirmă că nu poate examina fondul cauzei și nu poate aprecia legalitatea sau temeinicia actelor judecătorești, în realitate își întemeiază soluția pe constatări ce țin de fond, precum analiza comportamentului procesual, referirea la ordinele de plată și concluzia privind transferul efectiv al sumelor către Bancă, precum și aprecierea caracterului „neconvingător” al prejudiciului invocat. Prin urmare, deși declarativ refuză analiza în fond, Completul realizează în fapt o asemenea examinare, ceea ce face ca motivarea să fie incoerentă și contradictorie.

Raționamentul Completului este unul contradictoriu, întrucât, pe de o parte, acesta invocă lipsa competenței de a analiza fondul cauzei, iar pe de altă parte, recurge efectiv la evaluări de fond pentru a justifica respingerea contestației. Prin urmare, hotărârea devine incoerentă, iar motivarea neconvingătoare. De asemenea, s-a subliniat că invocarea „transferului efectiv” al sumelor către Bancă este una selectivă, fiind ignorate aspecte esențiale comunicate instanței, precum neacceptarea sumelor transferate de „BCA Building” SRL și restituirea acestora, precum și consecințele procesuale ale încheierii din 08.04.2024, ulterior casate, care au dus la pierderea poziției efective de creditor și la afectarea raporturilor din procedura de insolabilitate. Or, o motivare care reține doar elementele convenabile și omite faptele decisive este vădit neîntemeiată.

Totodată, contestatarul a arătat că Completul a ignorat sau a tratat formal constatările clare ale instanței de recurs, care constituie indicii serioase de abatere disciplinară. În special, s-a invocat faptul că instanța de recurs a reținut neexaminarea probelor și argumentelor Băncii, motivarea formală a încheierii din 08.04.2024 și formularea unor concluzii fără suport normativ privind executarea obligației de către garant în lipsa cererii creditorului.

Contestatarul a indicat că Completul a redus în mod eronat constatările instanței de recurs la un simplu „dezacord cu actul judecătoresc”, fără a explica de ce o conduită calificată ca lipsită de analiză a probelor nu ar constitui, cel puțin, temei pentru continuarea verificărilor disciplinare. În opinia contestatarului, hotărârea este afectată de un viciu major, întrucât Completul nu a răspuns la întrebarea esențială prevăzută de lege și aumme dacă există indicii ale unei abateri disciplinare, ci a impus în mod nejustificat un standard probatoriu specific etapei finale, solicitând implicit dovada completă a abaterii, ceea ce este impropriu fazei de filtrare a sesizării.

Reprezentantul BC „Moldindconbank” S.A. a subliniat că Completul a aplicat în mod eronat standardul probatoriu, solicitând dovedirea deplină a laturii subiective, deși etapa procesuală vizează doar existența unor indicii rezonabile care să justifice inițierea cercetării disciplinare. S-a subliniat că, în speță, Banca a prezentat un indiciu obiectiv relevant, și anume decizia irevocabilă a instanței de recurs, prin care s-a constatat lipsa aprecierii probelor și caracterul formal al motivării actului judecătoresc. Asemenea constatări erau suficiente pentru a

impune verificarea dacă deficiențele respective constituie o simplă eroare sau, dimpotrivă, expresia unei neglijențe grave. Totodată, contestatarul a arătat că Completul a evitat să analizeze efectiv aceste aspecte, limitându-se la concluzia că „nu se atestă” abaterea disciplinară, fără a expune un raționament clar. Această lipsă de motivare face hotărârea neîntemeiată și vulnerabilă din perspectiva cerințelor legale privind motivarea actelor.

Contestatarul a menționat că reținerea „prematurității” de către Complet contrazice atât prevederile legale, cât și scopul răspunderii disciplinare. Astfel, deși Completul a considerat că invocarea ilegalităților este prematură și că mecanismele jurisdicționale ar fi suficiente, legea stabilește expres că răspunderea disciplinară nu depinde de soluția pe fond și nu este condiționată de epuizarea căilor de atac. Totodată, s-a subliniat că, în materie de insolabilitate, efectele unor acte judecătorești pot produce consecințe ireversibile în fapt, precum transferuri sau modificări ale raporturilor juridice. Așadar, calificarea unei sesizări disciplinare ca fiind „prematură”, în condițiile în care aceste efecte deja s-au produs, contravine finalității mecanismului disciplinar, care urmărește asigurarea unei conduite corecte a judecătorului și menținerea încrederii în actul de justiție.

Completul a utilizat în mod excesiv principiul independenței judecătorului ca un scut absolut, deși acesta nu exclude răspunderea disciplinară pentru neglijență gravă sau ignorarea obligațiilor procedurale. S-a subliniat că independența judecătorului este o garanție fundamentală, dar nu echivalează cu impunitatea, iar legislația instituie expres răspunderea disciplinară în cazurile în care atribuțiile sunt exercitate cu rea-credință sau neglijență gravă. În acest context, contestatarul a arătat că sesizarea nu a vizat cenzurarea soluției sau a opiniilor juridice ale judecătorului, ci sancționarea unei conduite procedurale concrete, deja constatate de instanța de recurs, precum neanalizarea probelor, motivarea formală și formularea unor concluzii fără suport normativ. Prin urmare, calificarea acestor critici drept un atac asupra independenței judecătorului reprezintă o interpretare eronată.

Reprezentul a notat că hotărârea este insuficient motivată și nu răspunde efectiv argumentelor invocate, contrar exigențelor unui examen real al contestației. Deși Completul a calificat contestația ca fiind „nemotivată”, în realitate aceasta conținea indicarea faptelor concrete, a normelor pretins încălcate și a temeiurilor obiective, inclusiv constatările instanței de recurs și consecințele procedurale produse. Astfel, calificarea contestației drept „nemotivată” este, la rândul ei, formală și lipsită de fundament. Mai mult, prin neanalizarea punctelor decisive, Completul nu a respectat standardele privind motivarea hotărârilor și obligația de a examina efectiv argumentele părților.

În concluzie, contestatarul a susținut că hotărârea este neîntemeiată și ilegală și a solicitat anularea Hotărârii nr.197/9 din 12 decembrie 2025 adoptată de Completul de examinare a contestațiilor nr.1 al Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, admiterea contestației depuse împotriva Deciziei Inspecției Judiciare nr.447s-665 p/m din 14 iulie 2025 și restituirea cauzei Inspecției Judiciare pentru efectuarea verificărilor suplimentare/cercetării disciplinare efective, prin examinarea reală a indiciilor de abatere disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. g) și i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară judecătorilor, inclusiv sub aspectul laturii subiective (neglijență gravă/rea-credință), raportat la constatări jurisdicționale deja existente.

APRECIEREA PLENULUI COLEGIULUI DISCIPLINAR

Examinând contestația și materialele cauzei, în limitele controlului de legalitate, Plenul Colegiului disciplinar consideră că, contestația depusă de Olga Cebotari, Reprezentantul BC „Moldindconbank” S.A. Director al Departamentului credite problematice împotriva Hotărârii nr. 197/9 din 12 decembrie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar urmează a fi respinsă ca neîntemeiată reieșind din următoarele considerente.

Prin dispoziția alin. (3) art. 29 Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, hotărârea privind admiterea contestației este obligatorie pentru inspecția judiciară, care urmează să efectueze cercetarea disciplinară în conformitate cu art.23. Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării *poate fi contestată la colegiul disciplinar.*

Procedura de examinare a contestațiilor împotriva hotărârilor completelor de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării, nu este stabilită prin Legea nr. 178/2014, astfel contestația va fi examinată în conformitate cu procedura stabilită pentru examinarea contestațiilor de către completul de contestații.

Conform prevederilor art. 28 din Legea nr. 178/2014:

(1) Completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. *Procedura în fața completelor de contestație este scrisă.*

(2) La necesitate, membrii completelor de contestație pot solicita inspecției judiciare efectuarea unor verificări suplimentare și/sau colectarea unor documente sau probe noi.

(3) Completele de contestație decid:

a) admiterea contestației și restituirea cauzei inspecției judiciare pentru verificări suplimentare;

b) respingerea contestației ca neîntemeiată sau tardivă.

(4) În cazul prevăzut la alin. (3) lit. a), cauza restituită inspecției judiciare se repartizează pentru verificări suplimentare altui inspector-judecător.

Plenul Colegiului Disciplinar relevă că, în procedura de examinare a unei contestații depuse împotriva *hotărârii Completului de contestații prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei inspectorului-judecător*, competența Plenului Colegiului Disciplinar constă în verificarea legalității unei hotărâri care nu are ca obiect de examinare o abatere disciplinară determinată și încadrată în prevederile art. 4 din Legea nr. 178/2014, Plenul, care în această procedură deține statut de instanță *quasi-judiciară*, având competența de a respinge contestația ca neîntemeiată, (inadmisibilă), tardivă, ori de a o admite cu restituirea către inspectorul-judecător pentru efectuarea cercetării suplimentare (*art. 28 din Legea nr. 178/2014 în vigoare la momentul depunerii contestației*).

În jurisprudența sa Curtea Europeană a recunoscut, că poate fi justificată renunțarea la ținerea unei ședințe în cauze care ridică aspecte cu un caracter limitat [*Allan Jacobsson împotriva Suediei* (nr. 1), pct. 49; *Valová, Slezák și Slezák împotriva Slovaciei*, pct. 65-68] sau chestiuni de drept fără o complexitate deosebită [*Varela Assalino împotriva Portugaliei* (dec.); *Speil împotriva Austriei* (dec.)]. Curtea a decis în repetate rânduri că, în acest domeniu, autoritățile naționale pot, ținând cont de cerințele de eficiență și economie, să renunțe la a se întruni în ședință, organizarea sistematică a dezbaterilor putând să constituie un obstacol în calea diligenței speciale necesare în domeniul securității sociale (*Schuler-Zgraggen împotriva Elveției*, pct. 58; *Döry împotriva Suediei*, pct. 41; a se vedea, a contrario, *Salomonsson împotriva Suediei*, pct. 39- 40).

Analizând temeiurile invocate în contestație și materialele administrate precum și Hotărârea motivată a Completului de examinare a contestațiilor ce se contestă, Plenul Colegiului Disciplinar reține că, în contestație, petentul nu a invocat circumstanțe noi, neverificate de Completul de examinare a contestațiilor și respectiv de Inspecția Judiciară, care ar servi drept temei pentru a anula Hotărârii contestate, conform căreia s-a constatat întemeiat de a respinge contestația declarată de petent împotriva Deciziei Inspecției judiciare prin care just s-a ajuns la concluzia că faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute la art.4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014.

În fapt, Plenul Colegiului disciplinar reține că autorul sesizării și al contestației își întemeiază, în esență, critica pe pretinsa conduită necorespunzătoare a judecătorului Gheorghe Mîțu în cadrul examinării cauzei de insolabilitate a ÎCS „BN-Proalim” SRL, invocând în special emiterea încheierii din 8 aprilie 2024 privind succesiunea în drepturile procesuale ale creditorului BC „Moldindconbank” SA, precum și validarea unor creanțe și pretinsa neexaminare a probelor și argumentelor băncii. Contestatarul susține că aceste acțiuni ar fi fost realizate cu încălcarea normelor procedurale, ar fi generat consecințe prejudiciabile asupra statutului de creditor al băncii și ar constitui expresia unei neglijențe grave sau chiar a relei-credințe, iar Inspecția judiciară și Completul de examinare a contestațiilor nu ar fi analizat corespunzător aceste alegații.

Plenul reține că argumentele invocate vizează, în realitate, legalitatea și temeinicia actelor judecătorești emise în cadrul procedurii de insolvență, inclusiv modul de interpretare a probelor, aplicarea instituției succesiunii și aprecierea raporturilor juridice dintre participanții la proces, aspecte care țin de competența instanțelor judecătorești ierarhic superioare în cadrul căilor de atac și nu de mecanismul răspunderii disciplinare. Simplul fapt al casării încheierii din 8 aprilie 2024 de către instanța de recurs sau invocarea unor pretense deficiențe de motivare nu este, prin el însuși, suficient pentru a demonstra existența unei abateri disciplinare, în lipsa probării unui comportament culpabil al judecătorului manifestat prin intenție sau neglijență gravă în aplicarea normelor de drept.

Plenul Colegiului disciplinar, similar Inspecției judiciare și Completului de examinare a contestațiilor, consideră că din materialele dosarului nu rezultă existența unor acțiuni sau inacțiuni ale judecătorului Gheorghe Mîtu care să întrunească elementele unei abateri disciplinare. Argumentele invocate de autorul sesizării vizează, în esență, soluțiile procesuale adoptate în cadrul procedurii de insolvență, inclusiv încheierea privind succesiunea în drepturi, dinamica raporturilor dintre creditori și validarea unor creanțe, precum și consecințele acestora asupra poziției procesuale a băncii.

Totuși, aceste aspecte țin de aprecierea legalității și temeiniciei actelor judecătorești în cadrul procedurii jurisdicționale și au fost sau pot fi supuse controlului instanțelor competente în căile de atac. Simplul fapt al casării unui act judecătoresc, existența unor interpretări diferite ale normelor de drept sau nemulțumirea unei părți față de evoluția procesului nu constituie, prin sine, temei pentru angajarea răspunderii disciplinare a judecătorului, în lipsa demonstrării intenției sau a neglijenței grave în exercitarea atribuțiilor sale.

Conform art. 3 din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, *judecătorii răspund disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de prezenta lege. Încălcarea prevederilor altor acte normative atrage răspunderea disciplinară numai în cazurile în care fapta constituie o abatere disciplinară în conformitate cu art. 4.*

Astfel, potrivit legislației, judecătorul poate fi tras la răspundere disciplinară doar în cazul în care în rezultatul verificărilor argumentelor sesizării, s-a constatat existența circumstanțelor de fapt și de drept care stabilesc faptul comiterii abaterii disciplinare de către judecător.

Pentru a reține săvârșirea unei abateri disciplinare, necesită stabilit dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă în acțiunile judecătorului sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, inclusiv în special latura obiectivă și subiectivă, iar în lipsa unui dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu există și nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Concomitent, Plenul Colegiului disciplinar consideră că Completul de examinare a contestațiilor corect a subliniat că răspunderea disciplinară a judecătorului are un caracter excepțional și nu poate fi transformată într-un instrument de sancționare a soluțiilor procedurale sau a gestionării dosarelor în condiții obiective dificile. O asemenea abordare ar aduce atingere principiului independenței judecătorului și ar depăși limitele controlului disciplinar stabilite de lege.

Plenul constată, de asemenea, că autorul contestației nu a prezentat elemente noi față de cele examinate de Inspecția Judiciară și de Completul de examinare a contestațiilor, iar dezacordul exprimat față de soluțiile procedurale și ritmul examinării cauzelor nu poate fi calificat drept probă a unei abateri disciplinare.

Totodată, Plenul susține poziția Completului de examinare a contestațiilor, care a reținut că aspectele invocate de autorul sesizării privesc, în esență, legalitatea și temeinicia actelor judecătorești emise în cadrul procedurii de insolvență, în special încheierea din 8 aprilie 2024 privind succesiunea în drepturile procesuale ale creditorului BC „Moldindconbank” SA, precum și consecințele acesteia asupra statutului procesual al băncii și asupra raporturilor dintre creditori. Aprecierea acestor chestiuni excede competenței organelor disciplinare și aparține exclusiv instanțelor de judecată investite cu examinarea cauzei și cu exercitarea controlului jurisdicțional în cadrul căilor de atac.

Or, controlul disciplinar nu poate substitui controlul judiciar al legalității actelor emise de instanțe și nu poate fi transformat într-o cale alternativă de verificare a corectitudinii soluțiilor pronunțate, în lipsa unor probe care să demonstreze existența unei conduite culpabile a judecătorului, manifestată prin intenție sau neglijență gravă în exercitarea atribuțiilor sale. Simplul fapt al casării ulterioare a încheierii din 8 aprilie 2024 de către instanța ierarhic superioară sau invocarea unor preținse deficiențe de motivare nu este suficient pentru a fundamenta angajarea răspunderii disciplinare a magistratului, în absența unor indicii concrete care să depășească sfera unei eventuale erori judiciare.

În continuare, Plenul Colegiului disciplinar respinge argumentul privind pretinsa deturnare a obiectului controlului disciplinar, întrucât din conținutul sesizării și al contestației rezultă că criticile formulate vizează, în realitate, modul de interpretare a probelor și aplicarea normelor de drept de către judecător, aspecte ce țin de legalitatea actului judecătoresc și care pot fi examinate exclusiv în cadrul căilor de atac, iar nu pe calea răspunderii disciplinare.

De asemenea, Plenul reține ca nefondată susținerea referitoare la existența unei contradicții în hotărârea Completului de examinare a contestațiilor, or, referirile la anumite circumstanțe factuale nu constituie o analiză a fondului litigiului, ci reprezintă o verificare sumară a existenței unor indicii minime de abatere disciplinară, fără a se substitui instanțelor de judecată în aprecierea raporturilor juridice dintre părți. Invocarea de către contestatar a constatărilor instanței de recurs nu este de natură să conducă automat la angajarea răspunderii disciplinare, deoarece casarea unui act judecătoresc sau reținerea unor deficiențe de motivare nu echivalează cu existența unei abateri disciplinare, în lipsa demonstrării relei-credințe sau a neglijenței grave a judecătorului, elemente care nu au fost probate în prezenta cauză.

Critica referitoare la pretinsa prematuritate a sesizării este neîntemeiată, or, în condițiile în care procedura de insolabilitate este pendinte, iar aspectele invocate fac obiectul examinării judiciare în continuare, intervenția mecanismului disciplinar ar echivala cu o ingerință inadmisibilă în activitatea de desfășurare a justiției și ar prejudicia principiul independenței judecătorului.

În aceeași ordine de idei, Plenul respinge și argumentul privind utilizarea excesivă a principiului independenței judecătorului, reținând că acesta nu a fost invocat ca un „scut absolut”, ci în corelație cu lipsa probelor privind existența relei-credințe sau a neglijenței grave, condiții esențiale pentru angajarea răspunderii disciplinare potrivit legii.

Iar, susținerile privind insuficiența motivării hotărârii contestate nu pot fi reținute, întrucât Completul a oferit un răspuns clar și coerent criticilor formulate, explicând de ce acestea nu întrunesc elementele unei abateri disciplinare, iar simplul fapt că soluția nu corespunde așteptărilor contestatarului nu echivalează cu lipsa motivării. Calificarea contestației ca fiind nemotivată apare ca fiind justificată, în condițiile în care aceasta nu conține o veritabilă critică a raționamentului Inspecției Judiciare, ci reiterează, în esență, dezacordul față de soluțiile procesuale adoptate în cauza de insolabilitate, fără a indica erori concrete de drept sau de fapt relevante pentru sfera răspunderii disciplinare.

Suplimentar, Plenul susține concluzia Completului de examinare a contestațiilor potrivit căreia argumentul privind existența unui prejudiciu nu este convingător în contextul materialului probator administrat, inclusiv în condițiile în care din actele dosarului rezultă efectuarea unor transferuri bănești corespunzătoare valorii creanței, aspect care, cel puțin la nivelul analizei disciplinare, nu conturează aparența unei vătămări evidente generate de conduita judecătorului.

În ansamblu, Plenul reține că argumentele contestatarului nu depășesc nivelul unor afirmații generale și al unui dezacord cu activitatea jurisdicțională a judecătorului, nefiind însoțite de probe sau indicii apte să demonstreze existența unei abateri disciplinare, motiv pentru care soluția de respingere a contestației ca neîntemeiată este legală și întemeiată.

Mai mult ca atât, potrivit principiilor generale ale dreptului, nimeni în afara instanțelor judecătorești în ordinea și procedura stabilită de lege, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei încheierilor, hotărârilor emise. Expunerea asupra legalității și temeiniciei unei

încheieri (motivate sau protocolare), hotărâri judecătorești, se află în competența exclusivă a instanțelor judecătorești ierarhic superioare.

Conform art. 114 din Constituția Republicii Moldova, Justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești. Iar, potrivit art. 116 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii.

Independența judecătorului impune și condiția protejării lui de orice influențe, amenințări, să beneficieze de libertate profesională în interpretarea legii, în evaluarea faptelor și aprecierea probelor în fiecare caz individual, dar nu în dependență de alți factori, de presiuni, diverse critici, etc.

Tot în acest sens, judecătorul în procesul judecării cauzei trebuie să decidă liber, fără influență, presiune sau amenințarea, iar concluziile, opinia care și-o formează la efectuarea justiției nu poate fi cenzurată, decât în ordinea căilor de atac ordinare și/sau extraordinare prevăzute de lege, dar nicidecum nu în cadrul unei verificări disciplinare.

Prin urmare, Plenul Colegiului disciplinar concluzionează că, Completul de examinare a contestațiilor și respectiv inspectorul-judecător corect și multiaspectual au cercetat sesizarea. Astfel, Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor de a respinge contestația împotriva deciziei inspectorului-judecător de respingere a sesizării petentului este motivată și fundamentată pe prevederile legale coroborate cu circumstanțele de fapt ale speței.

Controlul disciplinar nu poate fi transformat într-o cale paralelă de verificare a legalității actelor judecătorești, întrucât această atribuție aparține exclusiv instanțelor de judecată în cadrul căilor de atac prevăzute de lege, mecanism de control care, de altfel, a fost deja exercitat prin casarea încheierii de către instanța ierarhic superioară.

Totodată, simpla casare a unui act judecătoresc sau existența unor interpretări juridice diferite nu este aptă, prin ea însăși, să atragă răspunderea disciplinară a judecătorului, în lipsa demonstrării existenței elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, respectiv a unei conduite culpabile manifestate prin intenție sau neglijență gravă în aplicarea normelor de drept.

Contestatarul nu a prezentat probe concludente care să demonstreze că magistratul ar fi acționat cu scopul de a încălca legea sau că ar fi denaturat în mod deliberat situația de fapt ori cadrul juridic al cauzei.

Prin urmare, Plenul constată că alegațiile contestatarului nu sunt de natură să răstoarne concluziile formulate de Inspecția judiciară și de Completul de examinare a contestațiilor și nu întrunesc condițiile prevăzute de lege pentru angajarea răspunderii disciplinare a magistratului.

În consecință, plenul constată că aprecierea Completului de examinare a contestațiilor este conformă cadrului normativ incident și că argumentele autorului sesizării nu sunt de natură să demonstreze existența unei abateri disciplinare, nefiind susținute de un probatoriu apt să evidențieze încălcarea culpabilă a obligațiilor funcționale ale magistratului.

De altfel, Plenul colegiului disciplinar menționează că art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor stabilește în mod exhaustiv faptele/acțiunile, care pot constitui temei de abatere disciplinară, iar tragerea judecătorului la răspunderea disciplinară devine posibilă drept consecință a exercitării atribuțiilor cu rea-credință sau neglijență gravă, situație ce nu se atestă la caz.

Totodată, caracterul intenționat și neglijența gravă reprezintă o condiție *sine qua non* pentru tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului în temeiul art. 4 alin. (1) al Legii nr. 178, circumstanțe care în speță lipsesc.

În urma verificării argumentelor expuse în contestație și probelor administrate se constată că, faptele expuse nu întrunesc elemente constitutive ale abaterii disciplinare, în stare să angajeze răspunderea disciplinară a judecătorilor menționați în sesizare, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Plenul colegiului disciplinar ține cont și de jurisprudența Curții Constituționale a Republicii Moldova. Astfel, Curtea a decis că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire ale unui judecător, decât prin

procedurile judiciare stabilite (*hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 28.06.2012, paragraful 31*), că un control al legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale (*hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 14decembrie 2010, paragraful 7.3.*) și că pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, trebuie de stabilit dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv, latura obiectivă și latura subiectivă. În lipsa unuia dintre elementele constitutive, abatere disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului (*pct.6 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 14 decembrie 2010 și pct. 8 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 7 iunie 2011*).

Prin urmare, Plenul Colegiului Disciplinar reține că, atât Inspekția judiciară, cât și Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar, corect au analizat și interpretat circumstanțele faptice invocate de autorul sesizării și al contestației și au reținut că aceste fapte nu fac obiectul contenciosului disciplinar, fiind emisă o decizie și o hotărâre legală și întemeiată.

În corespundere cu dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, hotărârile plenului colegiului disciplinar se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

Având în vedere cele expuse și urmare a exprimării votului membrilor prezenți la ședință, Plenul Colegiului disciplinar cu 5 (cinci) voturi „pro” și 0 (zero) voturi „împotriva” conchide despre necesitatea de a respinge ca neîntemeiată contestația depusă de Olga Cebotari, Reprezentantul BC „Moldindconbank” S.A. Director al Departamentului credite problematice împotriva Hotărârii nr. 197/9 din 12 decembrie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, asupra acțiunilor judecătorului Gheorghe Mîțu de la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani.

În conformitate cu art. 28 alin. (3) lit. b) și 35 din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspundere disciplinară a judecătorilor, Plenul Colegiului disciplinar,

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. Se respinge ca neîntemeiată contestația depusă de Olga Cebotari, Reprezentantul BC „Moldindconbank” S.A. Director al Departamentului credite problematice împotriva Hotărârii nr. 197/9 din 12 decembrie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, asupra acțiunilor judecătorului Gheorghe Mîțu de la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani.

2. Se menține fără modificări Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 197/9 din 12 decembrie 2025.

3. Prezenta Hotărâre poate fi contestată la Consiliul Superior al Magistraturii în termen de 15 zile de la data primirii copiei Hotărârii motivate.

4. Copia prezentei Hotărâri se expediază spre informare persoanelor vizate și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

**Președintele ședinței Plenului
Colegiului Disciplinar**

Membrii:

/semnăturile/

Lucia Bagrin

Valentina Stratulat

Lilia Potînga

Vladislav Schibin

Sergiu Beșliu

